

การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

วาณิกา มิ่งสมร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ตุลาคม 2567

การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

วาณิกา มิ่งสมร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ตุลาคม 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Lesson Learned from Success of Improving Learning Achievement
in Foreign Languages Department (English) of Schools under
Phitsanulok Primary Educational Service Area 3

Wanika Mingsamorn

Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements for
Master of Education Program in Educational Administration
Faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

October 2024

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ของ

วาณิกา มิ่งสมร

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษา

และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารการศึกษา

เมื่อวันที่ 6 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2567

(รองศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญยรักษ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพา ธรรมสิทธิ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎา สีสุมภู)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ)

ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี สัตยาภรณ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3
ผู้วิจัย	วาณิกา มิ่งสมร
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎาภรณ์ สีสมน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา ธรรมสิทธิ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้าวิชาการ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และ ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 4 โรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ O-NET ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มี 7 ด้าน โดยผู้วิจัยสรุปผลตามลำดับการบริหารแบบวงจรคุณภาพ ได้แก่ วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการวางแผนในการเน้นตัวชี้วัดในการสอน สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนได้ทราบถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาตนเอง จัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง ผู้บริหารมอบหมายให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จัดการสอนสอนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานโดยเน้นการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ สู่ตัวชี้วัด จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร ผู้บริหาร ครูได้ร่วมกันส่งเสริม และพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง โดยผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองได้มีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน ผู้บริหารและคณะครูมีการประชุมโดยใช้หลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในวิชาภาษาอังกฤษ นำผลที่ได้มา

วิเคราะห์ที่ได้ไปปรับใช้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา และนิเทศการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูวิชาการ นิเทศการจัดการเรียนการสอน เพื่อทราบถึงวิธีการจัดการเรียนการสอน ของครู และให้คำแนะนำ

คำสำคัญ : การถอดบทเรียนความสำเร็จ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

Abstract

Title	Lesson Learned from Success of Improving Learning Achievement in Foreign Languages Department (English) of Schools under Phitsanulok Primary Educational Service Area 3
Author	Wanika Mingsamorn
Degree	Master of Education (Education Administration)
Advisor	Assistant Professor Dr. Chatphum Sichomphoo
Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Phimpaka Thammasit

The objective of this qualitative research was to extract lessons learned from the success of improving learning achievement in the foreign languages department (English) of schools under the Phitsanulok Primary Educational Service Area 3. The key informants included school administrators, academic heads, English teachers, and representatives of school committees from four schools that met the requirements for the national O-NET examination under the Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 3. The research instrument used was an interview form, and the data analysis method employed was content analysis.

The findings revealed that the success of improving learning achievement in the Foreign Language Learning Area (English) in schools under the Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 3 was divided into seven categories. The researcher presented these categories in alignment with the PDCA management process as follows. Analyzing National Educational Test (O-NET) Results (Plan) by analyzing English test results to plan and focus on key teaching indicators. Raising Awareness of English Importance (Do) by encouraging students to recognize the value of using English in everyday situations and for self-improvement. Curriculum-Based Learning (Do) involves assigning English teachers to deliver lessons that are aligned with the Basic Education Core Curriculum, focusing on standards and indicators. Promoting Curriculum-Related Activities (Do) by allowing administrators and teachers to collaboratively organize English-related activities to enhance students' skills. Coordinating with Parents (Do) by holding meetings with parents to discuss the school's English language teaching

approach, fostering cooperation. Exchanging Knowledge and Reflect (Check) by conducting Professional Learning Community (PLC) meetings for English teachers to exchange ideas, analyze outcomes, and apply insights for student improvement. Supervising and Evaluating Teaching (Act) by empowering administrators and academic staff to supervise and provide guidance on teaching practices to refine methods and improve instruction.

Keywords: Lesson Learned from Success, Improving Learning Achievement, Foreign Languages Department, English

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือและการแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมพู ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาเสียสละเวลาในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ตลอดจนผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครอง คณะครู และคณะกรรมการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการให้ข้อมูลการทำวิจัย จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายนี้ผู้เขียนขอโน้มรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่อยู่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้ผู้เขียนมีสติปัญญาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้เขียนขอให้เป็นกะตະເວທີຕາແຕ່ປີດາ มารดา ครอบครัวผู้เขียน ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ และบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้เขียนจนสามารถทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

วาณิกา มิ่งสมร

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการถอดบทเรียน (Lesson Learned)	9
แนวคิดที่เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	21
แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET).....	26
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
บทที่ 3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย	61
กลุ่มเป้าหมาย.....	61
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	62
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	64
การสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
สรุปผลการวิจัย	83
อภิปรายผลการวิจัย.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	97
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ	99
ภาคผนวก ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	105
ภาคผนวก ง สำเนาหนังสือราชการ.....	108
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	113
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	122
ประวัติย่อผู้วิจัย	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	38
ตารางที่ 2 จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 แยก รายอำเภอ และเครือข่าย	41
ตารางที่ 3 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565	44
ตารางที่ 4 รายชื่อโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชา ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 สูงกว่าระดับประเทศ และ ผ่านเกณฑ์	51

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ภาพที่ 2 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1.....	68
ภาพที่ 3 สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 3.....	69
ภาพที่ 4 สัมภาษณ์ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 2.....	71
ภาพที่ 5 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 2.....	72
ภาพที่ 6 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 4.....	75
ภาพที่ 7 สัมภาษณ์ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2 โรงเรียนที่ 4.....	76
ภาพที่ 8 สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 2.....	77
ภาพที่ 9 ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1 โรงเรียนที่ 2	78
ภาพที่ 10 สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 4	80
ภาพที่ 11 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 3	82

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น.220-243)

การพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรถูกทำลาย รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหามากมายประการนับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทย ทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับจุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากร ด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องแคล่ว ยังมีความเหลื่อมล้ำทางด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ประชากรอยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นแต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษาดำรงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีอยู่มาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่างๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ คือเด็กแรกเกิด - ๕ ปีมีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560- 2579, 2560, น.7-13)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมากโดยให้กำหนดจุดเน้นด้านผู้เรียนว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ O-NET กลุ่มสาระหลักเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 การพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยการส่งเสริมการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความสามารถทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและส่งเสริมความก้าวหน้าของครูให้มีวิทยฐานะที่สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์และการเรียนของนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียนละวิทยฐานะของผู้บริหารและครูด้วย (ชลธิชา เพชรานรากร, 2563 น.273) จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นได้ว่าผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษนั้น มีค่าเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ระดับชาติ และมีแนวโน้มว่าจะคะแนนเฉลี่ยต่ำลงไปเรื่อย ๆ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน ดังนั้นควรจะหาแนวทางต่างๆเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนหรือที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์การสอบระดับชาติให้มีคุณภาพและผ่านเกณฑ์ระดับชาติ (อัจฉราพร แฉมวัน, 2563 น.3-4)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จัดตั้งขึ้นตาม พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 มีอำนาจหน้าที่ใน การดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการศึกษาและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดลอดจนให้ ความร่วมมือและสนับสนุนการทดสอบทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เป็นองค์กรกลางในการศึกษา วิจัย พัฒนาและให้บริการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาโดยในปี พ.ศ.2549 ได้ดำเนินการจัดทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing) หรือที่ เรียกว่า O-NET ทั้งนี้ในปี พ.ศ.2553 เป็นต้นมาได้ดำเนินการจัดสอบใน 3 ระดับชั้น ประกอบด้วย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เป็นหน่วยงานที่บริหารและจัดการศึกษาให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นปฐมวัยระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 160 แห่ง จากผลการทดสอบระดับชาติ (Ordinary National Test : O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2565 พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของผลทดสอบระดับชาติ (O-NET) คือ ปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 26.34 ลดลง 3.11 ปี

การศึกษา 2562 เท่ากับ 28.52 ลดลง 4.73 ปีการศึกษา 2563 เท่ากับ 35.41 ลดลง 8.14 ปี
การศึกษา 2564 เท่ากับ 21.81 ลดลง 6.25 และปีการศึกษา 2565 เท่ากับ 30.97 ลดลง 6.65
(รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3, 2565 น.11)

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ
O-NET กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าการทดสอบ
ระดับชาติ O-NET วิชาภาษาอังกฤษนั้นมีค่าเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ระดับชาติและมีแนวโน้มว่าจะคะแนน
เฉลี่ยจะต่ำลงเรื่อย ๆ ใน 5 ปีย้อนหลังผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า
มาตรฐานอยู่มากดังนั้น การทำวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการทดสอบระดับชาติ O-NET กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการสอบระดับชาติให้มีคุณภาพและผ่านเกณฑ์ระดับชาติ
ต่อไป

คำถามการวิจัย

บทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลกเขต 3 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษา ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลกเขต 3

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลกเขต 3 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ O-NET กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนน จาก 100 คะแนน ขึ้นไป

จำนวน 4 โรงเรียนประกอบด้วย โรงเรียนบ้านป่าซ่าน โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม โรงเรียนสหภาพแรงงาน
การไฟฟ้า โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ประกอบด้วย
ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูหัวหน้าวิชาการ จำนวน 4 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน
4 คน และตัวแทนประธานคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 8 คน รวมทั้งสิ้น
20 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ประกอบด้วย 1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการ
ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ 2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็น
ความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 3. จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและ
ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง 4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร 5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง 6.
แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน 7. นิเทศการเรียนการสอน

วิธีการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต 3 ดำเนินการดังนี้ ศึกษาข้อมูลแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สํารวจโรงเรียนที่
จะใช้เป็นกลุ่มเป้าหมาย จากเกณฑ์การคัดเลือก สรุปผลเลือกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย และนำไปเสนอ
ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ติดตามประสานงานกับโรงเรียน และสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายให้
ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่พบ ศึกษาเอกสาร และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์ ลงพื้นที่เพื่อทำการ
สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย และนำข้อมูลมาสังเคราะห์ และสรุปผล ดำเนินการนำเสนองานวิจัยต่อ
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและรายงานผลการวิจัยต่อ
คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนบ้านป่าซ่าน โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม โรงเรียนสหภาพแรงงาน
การไฟฟ้า โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี
2. ถอดบทเรียน หมายถึง แนวคิด เครื่องมือ เพื่อสร้างการเรียนรู้ในการพัฒนา ตัวตน ซึ่ง
เป็นวิธีการหนึ่งของการจัดการความรู้ในตัวตนมนุษย์ โดยเป็นกระบวนการดึงเอาความรู้ที่ได้รับมา ใช้
ในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น การถอดบทเรียนจึงเป็นการสกัดความรู้ที่มีอยู่ในตัวคน
(Tacit Knowledge) ออกมาเป็นบทเรียน หรือความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ซึ่งผลที่ได้
จากการถอดบทเรียน ทำให้ได้บทเรียนในรูปแบบชุดความรู้ที่เป็นรูปธรรมอันจะนำ มาซึ่งการปรับวิธี

คิด และเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้ ที่สร้างสรรค์ผ่านกระบวนการคิด การปฏิบัติ ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3. การยกระดับผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของบุคคล โดยมีการจัดการความรู้อย่างมีพลัง เพื่อให้บุคคลมีความรู้ความสามารถ มีวิธีคิดที่หลากหลาย และมีความคิดสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หมายถึง กระบวนการ และวิธีการสังเคราะห์ข้อมูล จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในด้านการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงวิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนที่มีผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ ขึ้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนน จาก 100 คะแนน

5. การทดสอบระดับชาติ (O-NET) หมายถึง การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ ขึ้นพื้นฐาน เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

6. กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือ กลุ่มสาระจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน แต่ในการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีแค่วิชาภาษาอังกฤษในการทดสอบ โดยมี 3 สาระการเรียนรู้ คือ

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2. ภาษาและวัฒนธรรม 3. ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ ขึ้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดแผนงาน/โครงการ และการ กำกับติดตามการดำเนินงาน โดยฝ่ายงานวิชาการของโรงเรียน การเรียนรู้ให้ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อสอบ O-NET ตามตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ ลักษณะของข้อสอบ แนวโน้มและทิศทางของการออกข้อสอบ

6.2 สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหมายถึง การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการสอบ O- NET ให้แก่ครูผู้สอน และนักเรียนทุกคนในระดับชั้นที่เข้าสอบ

6.3 จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง หมายถึง โรงเรียนทำการประชุม ให้ข้อมูลสารสนเทศและรายงานผลการทดสอบแก่ครูเพื่อให้ทราบผล การศึกษาของปีการศึกษาที่ ในภาพรวมและรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในบางโรงเรียนได้เพิ่ม กระบวนการการกำกับติดตามผลการ ดำเนินการของครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน เมื่อ แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้รับสารสนเทศและ มีการวิเคราะห์ข้อสอบรายตัวชี้วัดแล้ว โรงเรียนมีการ ปรับการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

6.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร หมายถึง โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษ สูงได้มีโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติที่กำหนดในหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีการจัดสอนเสริม ทบทวนเนื้อหาเพื่อ เตรียมความพร้อมในการสอบ โดยอาจมีการเชิญวิทยากร ตัวเตอรที่มีชื่อเสียง หรือในครูในโรงเรียน ในการ สอน เนื้อหาก่อนการสอบ

6.5 ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ มี ส่วนร่วม นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

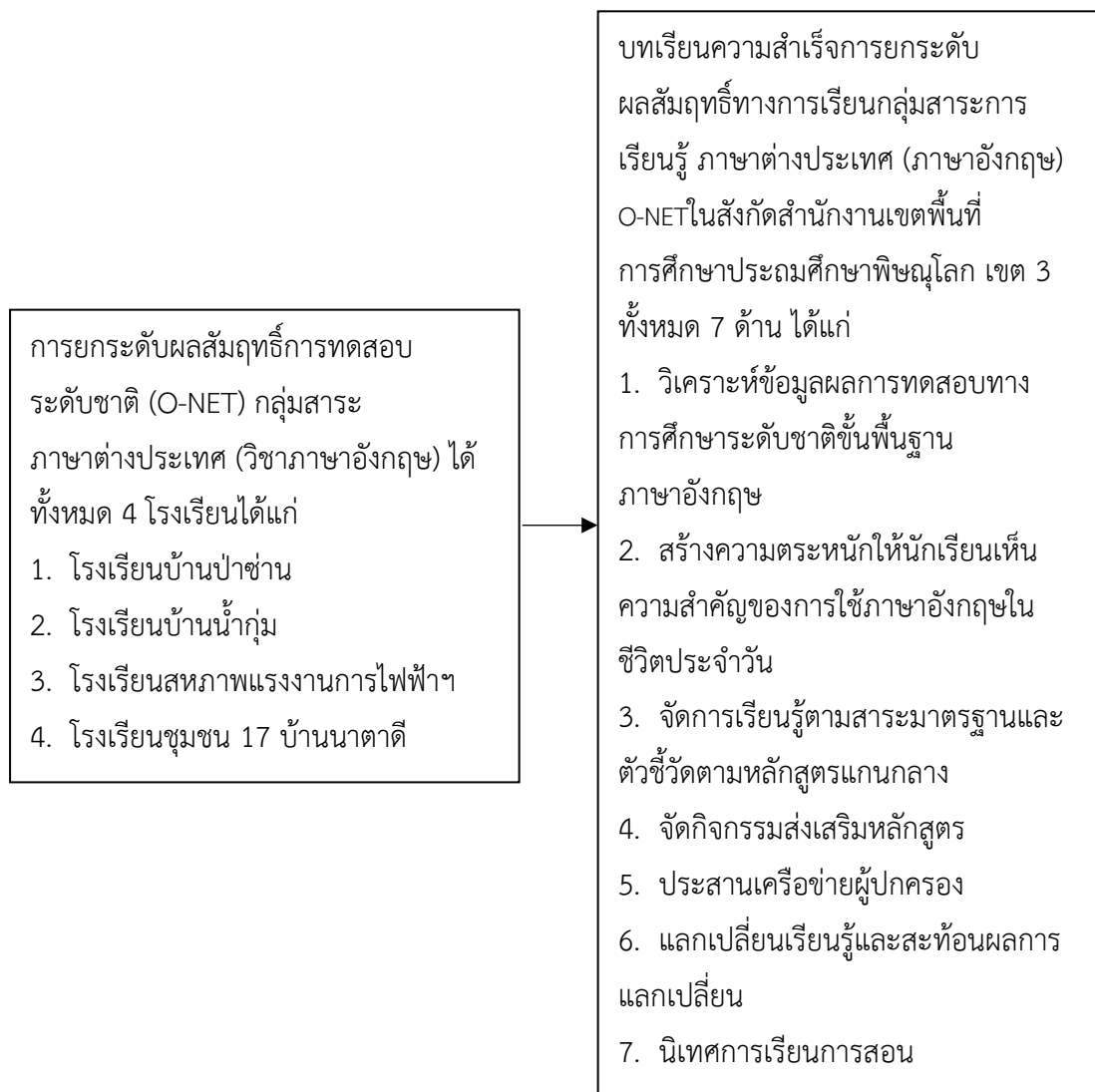
6.6 แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน หมายถึง การที่โรงเรียนได้ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน โดยโรงเรียนเน้นการส่งเสริมและ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะเพื่อให้ครูพัฒนาเทคนิคต่างๆที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการสอน

6.7 การนิเทศการเรียนการสอน หมายถึง ผู้บริหารและครูวิชาการดำเนินการนิเทศการ เรียนการสอน จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาและจัดการ เรียนการสอน

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. โรงเรียนได้ทราบถึงแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)ที่โรงเรียนอื่นสามารถนำไปวางแผนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ไปกำหนดโครงการและกิจกรรม ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อ พัฒนาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
3. ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถนำไปเป็นแผน ในการพัฒนาตนเองได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการถอดบทเรียน
 - 1.1 ความหมายของการถอดบทเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของการถอดบทเรียน
 - 1.3 รูปแบบ กระบวนการ และวิธีการถอดบทเรียน
2. แนวคิดที่เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 2.1 ความหมายของการยกระดับผลสัมฤทธิ์
 - 2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
3. แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)
4. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการถอดบทเรียน (Lesson Learned)

ความหมายของการถอดบทเรียน

เมืองค์กรและนักวิชาการต่าง ๆ ที่ได้ให้นิยามและความหมายของคำว่า การถอดบทเรียนไว้แตกต่างกันมากมาย แต่ก็ยังมีความหมายในแนวเดียวกันของคำว่า ถอดบทเรียน Lesson Learned โดยผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังต่อไปนี้

วิจารณ์ พานิช (2548, น.3-5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การถอดบทเรียนช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากความสำเร็จ หรือ ความผิดพลาด จากการดำเนินงาน กล่าวคือ การถอดบทเรียนจะช่วยให้เราสามารถสกัดบทเรียน ออกมาว่า เพราะ อะไรหรือเพราะเราทำอย่างไร จึงทำงานสำเร็จ หรือมีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับ ความสำเร็จเช่นกัน รวม ทั้งอาจพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ใน ขณะเดียวกันหากการ ปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาดไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การถอดบทเรียนจะช่วยให้เราทราบว่าเรา พลาดตรงจุดใด พลาดเพราะอะไรและควรปรับปรุง อย่างไร การถอดบทเรียน จึงช่วยให้เราไม่เกิดความ ผิดพลาดซ้ำซาก และยังช่วยต่อยอดความรู้ที่มีอยู่ให้ลึกซึ้งหรือ กว้างขวาง ยิ่งขึ้น

วรางคณา จันทรงค์ (2557, น.15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การถอดบทเรียน (Lesson Learned) เป็นแนวคิดและ เครื่องมือ เพื่อสร้างการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของการจัดการความรู้ โดยเป็นกระบวนการดึงเอา ความรู้จากการทำงาน ออกมาใช้เป็นทุนในการทำงาน เพื่อยกระดับให้ดียิ่งขึ้น การถอดบทเรียนจึงเป็นการสกัดความรู้ที่มีอยู่ในตัวคน ออกมาเป็นบทเรียน/ความรู้ที่ชัดเจน ซึ่งผลที่ได้จากการถอดบทเรียน ทำให้ได้บทเรียนในรูปแบบชุดความรู้ที่ เป็นรูปธรรม และเกิดการ เรียนรู้ร่วมกันของผู้เข้าร่วม กระบวนการ อันนำมาซึ่งการปรับวิธีคิดและเปลี่ยนแปลง วิธีการทำงานที่ สร้างสรรค์และมีคุณภาพยิ่งขึ้น หัวใจหลักของการถอดบทเรียนต้องมีการแบ่งปันความรู้โดยมีผลประโยชน์ร่วมกัน มีความ ไว้วางใจตนเองและผู้อื่น และมีการเรียนรู้

อัจฉรา สุขสำราญ (2558, น.11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การถอดบทเรียนความรู้ที่เป็น "ข้อค้นพบใหม่" มาจากการเรียนรู้/ ประสบการณ์ การทำงานจริง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการอธิบาย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งไม่ใช่เพียงการ เล่าเรื่อง ในอดีตแต่มีการอธิบายที่มีคุณค่าที่จะนำไปปฏิบัติต่อ เป็นการสกัดความรู้ที่มีอยู่ในตัวของผู้ประกอบการออกมา เป็นบทเรียน/ความรู้ที่ชัดเจน

นิคม สุพงษ์ (2565, น.52) ได้ให้ความหมายการถอดบทเรียนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการ ทบทวน สรุปประสบการณ์ สกัดความรู้จากการทำงาน ที่อยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้วยกระบวนการที่หลากหลายทั้งที่สำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อสืบค้นความรู้จากการ ปฏิบัติงาน ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น อย่างมีส่วนร่วม และสร้างสรรค์ แล้วนำมา เขียนรายงาน เกิดเป็นองค์ความรู้หรือชุดความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) พร้อมทั้งบันทึก

รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย และสามารถเผยแพร่เพื่อศึกษาเรียนรู้ได้

จากความหมายของถอดบทเรียน (Lesson Learned) ที่นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นเพื่อให้ความหมาย สอดคล้องกับงานวิจัย ที่ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า หมายถึง การปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาดไม่บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การถอดบทเรียนจะช่วยให้เราทราบว่า เรา พลาดตรงจุดไหน พลาดเพราะอะไรและควรปรับปรุง อย่างไร การถอดบทเรียนจึงช่วยให้เราไม่เกิดความผิดพลาดซ้ำอีก และยังช่วยต่อยอดความรู้เดิม เพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ จากการปรับวิธีคิดและเปลี่ยนแปลง วิธีการทำงานที่สร้างสรรค์และมีคุณภาพยิ่งขึ้น และนำประสบการณ์ที่พบเจอมา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นอย่างมีส่วนร่วม และนำมาเขียนรายงาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง และเผยแพร่ศึกษาได้

ความสำคัญของการถอดบทเรียน

การถอดบทเรียน (Lesson Learned) นั้น เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงาน ที่ได้ลงมือทำไปแล้ว อีกทั้งยังเป็นการค้นหาแนวทางรักษาจุดแข็งของการทำงานนั้นเอาไว้พร้อมกับศึกษาแนวทางใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมให้มีการนำแนวทางการทำงานที่ดีนั้นไปประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างต่อเนื่องและหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่ซ้ำรอย โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

จตุพร วิศิษฐ์โชติอังกูร (2555) กล่าวว่า การถอดบทเรียนเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อการบรรลุเป้าหมาย (Achieving Goal) จำเป็นต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงาน โดยมีข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ข้อมูลดังกล่าว เรียกว่า “บทเรียน : Lesson Learned)” บทเรียนจึงเป็นต้นทุนทางปัญญา (Knowledge Asset) ข้อมูลสำหรับการตัดสินใจในการขับเคลื่อนการทำงานต่อ เพื่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ลดต้นทุนของการทำงานครั้งใหม่

นงลักษณ์ จิ๋วจุ (2558, น.21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการถอดบทเรียนไว้ว่า

1. การสรุปบทเรียนว่าที่ผ่านมาได้เรียนรู้อะไร (What) มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นบ้าง ในระดับบุคคลและระดับองค์กร องค์ความรู้ ที่ได้รับการดำเนินงานมีอะไรบ้าง (Knowledge) สร้างโอกาส และเป็นเวทีสำหรับการใช้พลังปัญญา (Wisdom) และทุนทางสังคมวัฒนธรรมที่มีอยู่
2. เป็นกระบวนการเรียนรู้ (Learning) ไม่ใช่แค่การสรุปผลลัพธ์ (Output) แต่มีการแลกเปลี่ยน(Sharing) คิดและทบทวนการทำงานอย่างเป็นระบบ (System Thinking & Reviewing) และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กร (Learning Organization)
3. การถอดบทเรียนนำไปสู่การสรุปประเด็นการเรียนรู้ที่ชัดเจนขึ้น พร้อมจะนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กรเพื่อปรับเปลี่ยนให้ทันกาล
4. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Behavior)

5. ปรับวิธีคิด (Conceptualization) และระบบคุณค่า (Values) ที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) ความเข้าใจเป็นอย่างดีอันเป็นผลมาจากการดำเนินงาน

6. สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม พัฒนาระดับอารมณ์ ความรู้สึก ที่ตระหนักจากภายในให้กลายเป็นจิตใต้สำนึก (Consciousness) หรือสำนึกร่วม

7. เกิดพฤติกรรมที่ยั่งยืน (Sustainability)

มณฑา เก่งการพานิช (2559, น.14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการถอดบทเรียน ไว้ว่าเป็น การให้ความสำคัญกับหลัก 3 H : Hand, Head, Heart กล่าวคือ

1. เมื่อใดก็ตามที่ลงมือทำ (Hand) เมื่อนั้นต้องได้ความรู้ Head
2. เมื่อใดที่ทำเสร็จ เมื่อนั้นต้องได้รับความรู้เพิ่มขึ้น (Hand - ทักษะ + Head)
3. เมื่อใดที่ทำอีกครั้ง เมื่อนั้นต้องมีความรู้คู่การทำ (Hand - ทักษะ Head) และ
4. ต้องทำได้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ (Hand + Head Heart)

ดังนั้น สิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการถอดบทเรียน คือ ควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทั้งการปรับวิธีคิด (Conceptualization) และระบบคุณค่า (Values) ที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) มีความเข้าใจ เป็นอย่างดีอันเป็นผลมาจากการดำเนินงาน เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม พัฒนา ระดับอารมณ์ความรู้สึกที่ตระหนักจากภายในให้กลายเป็นจิตสำนึก (Consciousness) หรือสำนึกร่วม และในที่สุดจะเกิดพฤติกรรมที่มีความยั่งยืนและบรรยากาศการทำงานที่ดี

สรุปว่า การถอดบทเรียน เมื่อลงมือกระทำแล้วต้องได้ความรู้เมื่อทำสำเร็จแล้วต้องได้รับความรู้เพิ่มเมื่อทำอีกครั้งต้องมีความรู้คู่การทำ และต้องทำได้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ ที่ผ่านมา และยังเป็น การสรุปบทเรียนที่ผ่านมามีด้วยว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เรียนรู้อะไรไปบ้าง ในระดับตัวบุคคล และระดับองค์กร นำองค์ความรู้ที่ได้รับไปดำเนินการอย่างไร การถอดบทเรียนนำไปสู่การสรุป ประเด็นการเรียนรู้ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ปรับวิธีคิดและระบบคุณค่าให้เกิด การเรียนรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มได้มากขึ้น

รูปแบบ กระบวนการ และวิธีการถอดบทเรียน

กระบวนการถอดบทเรียนนั้น มี รูปแบบและวิธีมากมายหลายด้าน โดยมีองค์กร นักวิชาการ และนักการศึกษา ได้กำหนดรูปแบบ กระบวนการ และวิธีการถอดบทเรียนของการได้ หลายหลายประเด็น ดังต่อไปนี้

สุวิมล ปญญูท (2556, น.42) ได้อธิบายถึงเทคนิคในการถอดบทเรียนแบบ AAR ดังนี้ การถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ หรือ After Action Review (AAR) ซึ่งแนวทางนี้ เกิดขึ้นในกองทัพ สหรัฐอเมริกา ปี 1970 โดยทหารจะมีการทบทวนการปฏิบัติการและสรุปบทเรียนที่ ได้รับแต่ละครั้ง และในปี 1990 ภาครัฐกิจได้นำมาใช้ เนื่องจากในช่วงดังกล่าวมีการแข่งขันทางธุรกิจมาก การพัฒนา ประสิทธิภาพการทำงาน เป็นการวิเคราะห์บทเรียนหลังปฏิบัติการ ทำให้ ระหว่างการทำงาน ถูก

นำมาจัดระบบโดยการจัดชุดคำถามคือ สิ่งที่เราคาดหวังจากการทำงานคืออะไร สิ่งที่เกิดขึ้นจริงคืออะไร ทำไมถึงแตกต่างกัน สิ่งที่เราได้เรียนรู้และวิธีแก้ปัญหาในความแตกต่าง

องค์ประกอบ 4 ขั้นตอนของการถอดบทเรียนแบบ AAR

1. ต้องการทำอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร อะไรเป็นเหตุหรือตัวเกื้อหนุนในการปฏิบัติการดังกล่าว กิจกรรมที่ลงมือปฏิบัตินั้นมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร
2. สรุปผลว่ามีอะไรเกิดขึ้น นำเสนอผลการดำเนินงานว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไมผลจึงเกิด และทำไมจึงไม่เกิดขึ้น โดยพยายามกระตุ้นให้สมาชิกเล่าปรากฏการณ์ หรือนำเอกสารต่างๆ หรือภาพเหตุการณ์มาประกอบการพิจารณา
3. ประเมินว่าผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นแล้วตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และไม่ตรงหรือไม่ เกิดขึ้น ตลอดจนสรุปบทเรียนที่ได้จากกิจกรรม โดยพยายามเน้นการค้นหาว่เกิดอะไรมากกว่าเกิดโดยใคร ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนต่อไป

4. ประเมินดูว่า ควรจะต้องทำอะไรต่อไป และสรุปรายละเอียดอื่นๆ ทั้งนี้การจัดกิจกรรม AAR จะให้น้ำหนักข้อ 1 และข้อ 2 รวมกันร้อยละ 25 ข้อ 3 ร้อยละ 25 และข้อ 4 ร้อยละ 50

พณิศา โยคะนิตย์ (2553, น.73) ได้กล่าวถึง รูปแบบการถอดบทเรียนโดยทั่วไปมี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การถอดบทเรียนเฉพาะประเด็น เป็นการถอดบทเรียนที่เน้นเฉพาะกิจกรรมสำคัญของโครงการ และสามารถนำผลการถอดบทเรียนจากกิจกรรมนั้นไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโครงการให้ประสบผลสำเร็จ (Best Practice)
2. การถอดบทเรียนทั้งโครงการ เป็นการถอดบทเรียนทั้งระบบ โดยเริ่มตั้งแต่ความเป็นมาของโครงการ กระบวนการดำเนินงานและผลลัพธ์เมื่อสิ้นสุดโครงการ การถอดบทเรียนทั้ง 2 ลักษณะต้องใช้การวิเคราะห์เชิงลึก เช่น วิเคราะห์ด้วย SWOT เพื่อ ศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่นำไปสู่ผลของการดำเนินโครงการ

จากแนวคิดรูปแบบการถอดบทเรียน สามารถสรุปได้ว่า การถอดบทเรียนนั้นมีระบบ และรูปแบบที่ แตกต่างกันไปตามบริบทของกิจกรรมหรือโครงการนั้น

วาสนา จักรแก้ว (2557, น.15-19) ขั้นตอนการถอดบทเรียน ขั้นตอนการถอดบทเรียนมี 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ 1. ขั้นเตรียมการถอดบทเรียน 2. ขั้นดำเนินการถอดบทเรียน 3. ขั้นเขียนรายงาน การถอดบทเรียน และ 4. ขั้นติดตามการนำบทเรียนไปใช้ประโยชน์

1. ขั้นเตรียมการถอดบทเรียน

1.1 สร้างทีมงานถอดบทเรียนที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริง ประมาณ 3-6 คน พร้อมทั้งทำคำสั่งแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษรและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

1.2 เรียนรู้ทีมงานถอดบทเรียนโดยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีมงาน เน้นการเคารพซึ่งกันและกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน และความเท่าเทียมกัน

1.3 วิเคราะห์โครงการ เพื่อให้ทีมงานมีความเข้าใจตรงกันในแต่ละหัวข้อในโครงการ ได้แก่ หลักการและเหตุผลของโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ กลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินงาน และกิจกรรมในโครงการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และงบประมาณ

1.4 กำหนดบทบาทหน้าที่ของทีมงานถอดบทเรียน ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

1.4.1 หัวหน้าทีมหรือผู้เอื้อ เป็นผู้ที่ทำให้การถอดบทเรียนดำเนินงานได้อย่างราบรื่นและบรรลุ ตามเป้าหมายที่กำหนด

1.4.2 ผู้อำนวยการกระบวนการ เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้ร่วมถอดบทเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และ ความคิดเห็นจากกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ

1.4.3 ผู้จัดบันทึก เป็นผู้จัดบันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ การอภิปรายของผู้ร่วมถอด บทเรียน พร้อมทั้งเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ

1.4.4 ผู้ประสานงาน เป็นผู้ช่วยเหลือให้ทีมงานถอดบทเรียนมีความสะดวกใน การติดต่อระหว่าง สมาชิกทีมงานถอดบทเรียนเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างดี

1.5 จัดทำ แผนภูมิโครงร่างกระบวนการถอดบทเรียนซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

1.5.1 หัวข้อกิจกรรมที่ต้องการถอดบทเรียน

1.5.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมการถอดบทเรียน

1.5.3 เลือกวิธีการถอดบทเรียนที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

1.5.4 กำหนดขั้นตอนในการถอดบทเรียนตามลำดับก่อนหลัง

1.5.5 กำหนดประเด็นคำถามที่มีความชัดเจน โดยเรียงลำดับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่ง สิ้นสุด

จนกระทั่ง สิ้นสุด

1.5.6 กำหนดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหลังจากการถอดบทเรียน พร้อมทั้งจัดทำเอกสารการถอด บทเรียน

1.6 เลือกเทคนิคการถอดบทเรียน ควรเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ทีมงานถอดบทเรียนและผู้ร่วมถอดบทเรียนเกิดการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานและได้บทเรียนพัฒนาวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เช่น เทคนิค การวิเคราะห์หลังการปฏิบัติ (After Action Review, AAR) กิจกรรม ตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการดำเนินงาน โดยหัวข้อที่ควรปรากฏในปฏิทินการถอดบทเรียนกิจกรรม ตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการดำเนินงาน โดยหัวข้อที่ควรปรากฏในปฏิทินการถอดบทเรียน

1.7 จัดทำปฏิทินการถอดบทเรียน เพื่อวางแผนการดำเนินการถอดบทเรียนของแต่ละได้แก่ ลำดับที่ ของกิจกรรม ประเด็นกิจกรรม ระยะเวลาในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม ผู้รับผิดชอบกิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในกิจกรรม

2. ขั้นตอนการถอดบทเรียน ทีมงานควรแจ้งกำหนดการ ระยะเวลาและสถานที่ที่จะดำเนินการถอดบทเรียนให้ กลุ่มเป้าหมายที่ร่วมถอดบทเรียนทราบล่วงหน้า ในขั้นนี้ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ การถอดบทเรียน และการบันทึกบทเรียน

2.1 การถอดบทเรียน การถอดบทเรียนมีขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

2.1.1 การสร้างบรรยากาศ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการถอดบทเรียนมีความผ่อนคลาย เป็นกันเอง ซึ่ง อาจใช้เพลงหรือเกมในการละลายพฤติกรรม รวมทั้งผู้อำนวยกระบวนการควรชี้แจงถึงความเสมอภาค และสิทธิในการร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้ร่วมการถอดบทเรียน

2.1.2 การกำหนดกติกาในการถอดบทเรียนอย่างมีส่วนร่วม โดยกติกาควรครอบคลุม ประเด็น ที่สำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 เป้าหมายการถอดบทเรียนคืออะไร มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

2.1.2.2 วิธีการถอดบทเรียนใช้วิธีอะไร เช่น ใช้การระดมความคิดเห็น เน้นการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และไม่ได้เถียงหรือทะเลาะวิวาท

2.1.2.3 หน้าที่ของผู้ร่วมถอดบทเรียนเป็นอย่างไร เช่น ทุกคนให้ข้อเสนอแนะ ยอมรับความจริง และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

2.1.2.4 ข้อพึงระวังในการถอดบทเรียนควรเป็นอย่างไร เช่น ไม่ตำหนิ และไม่ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ร่วมถอดบทเรียน

2.1.2.5 การจัดกิจกรรมอุ่นเครื่อง ผู้อำนวยกระบวนการ ชี้แจงให้ผู้ร่วมถอดบทเรียน เข้าใจ วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการกิจกรรมเพื่อให้สามารถทบทวนความทรงจำจากการเข้าร่วม กิจกรรมที่ผ่านมา การเข้าสู่ประเด็นสำคัญของการถอดบทเรียนเป็นขั้นตอนสำคัญในการสกัดความรู้ จากผู้ร่วม ถอดบทเรียนโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.2.5.1 การเล่าประสบการณ์จากวิธีการปฏิบัติงานของผู้ร่วมถอดบทเรียน

2.1.2.5.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวิธีการปฏิบัติงานที่กำหนดใน แผนปฏิบัติงาน กับวิธีการปฏิบัติงานจริง

2.1.2.5.3 การวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานที่ได้เป็นอย่างดี

2.1.2.5.4 การให้ข้อเสนอแนะวิธีการปฏิบัติงานต่อไปให้ดีขึ้น

2.1.2.5.5 การวิเคราะห์อุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน

2.1.2.5.6 การให้ข้อเสนอแนะวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรค

ในการปฏิบัติงาน

2.1.2.5.7 ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ควรทำเพิ่มเติมในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประเมินความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ทั้งนี้ผู้จัดบันทึกต้องจดรายละเอียดของข้อมูลทุกขั้นตอน บันทึกเสียง พร้อมทั้งสังเกต บรรยากาศในระหว่างการถอด บทเรียนและจัดบันทึกไว้ประกอบการจัดทำรายงานการถอดบทเรียน

2.2 การบันทึกบทเรียน

2.2.1 การเตรียมตัวก่อนบันทึกบทเรียน เป็นขั้นตอนที่ผู้จัดบันทึกควรเตรียมความพร้อมก่อน บันทึกบทเรียนใน 4 ประเด็นคือ

2.2.1.1 ศึกษารายละเอียดของโครงการ/กิจกรรมที่จะถอดบทเรียน

2.2.1.2 ศึกษารายละเอียดการถอดบทเรียนเกี่ยวกับกรอบแนวคิด ขั้นตอนการถอดบทเรียน และประเด็นคำถามที่ใช้ในการถอดบทเรียน

2.2.1.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ในการบันทึกการถอดบทเรียน

2.2.1.4 เตรียมความพร้อมด้านทางด้านร่างกายจิตใจ

2.2.2 การบันทึกข้อมูลการถอดบทเรียน ข้อมูลที่ต้องจัดบันทึกระหว่างการถอดบทเรียนคือ

2.2.2.1 ข้อมูลขั้นตอนและวิธีการจัดกิจกรรมถอดบทเรียน

2.2.2.2 ข้อมูลการเล่าเรื่อง การวิเคราะห์ และการอภิปรายของผู้ร่วมถอดบทเรียน

2.2.2.3 ข้อมูลบรรยากาศของระหว่างการถอดบทเรียนการสรุปและรายงาน การถอดบทเรียน ผู้จัดบันทึกต้องอ่านรายงานการถอดบทเรียนในที่ประชุมของผู้ร่วมถอดบทเรียนและ ทีมงานการถอดบทเรียนได้รับทราบข้อมูล ที่จัดบันทึกไว้เพื่อให้มีการปรับแก้และเพิ่มเติมให้ข้อมูล มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยบทเรียนที่ถอดได้ต้องได้รับการสรุปให้เห็น อย่างน้อย 2 ประเด็นคือ

2.2.2.3.1 อะไรคือสิ่งที่ติดอยู่แล้วและควรทำต่อไปเพื่อกลับไปวางแผนพัฒนา ลงมือ ทำ แล้วตามด้วย การวิจัยให้ก้าวหน้าต่อเนื่องเป็น D&R (Development and Research)

2.2.2.3.2 อะไรคือสิ่งที่ยังบกพร่องเป็นจุดอ่อน และควรจะปรับปรุงอย่างไร มี ความรู้พอที่จะปรับปรุง หรือไม่ถ้าไม่ควรทำวิจัยเพื่อหาแนวทางปรับปรุงเป็นการวิจัยแล้วพัฒนา แบบ R&D (Research & Development) ทั้งนี้ D&R และ R&D ควรเป็นการวิจัยแบบ PAR (Participatory Action Research) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของคนทั้งหมด

3. ขั้นตอนเขียนรายงานการถอดบทเรียน ในขั้นตอนนี้ควรแบ่งเป็น 3 หัวข้อ หลัก ดังนี้

3.1 ความเป็นมาของโครงการ/กิจกรรมที่จะถอดบทเรียน วัตถุประสงค์ของการถอดบทเรียน

3.2 การเตรียมการถอดบทเรียน เป็นการเล่ารายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ซึ่งได้แก่ วิธีการ ทีมงาน บทบาทหน้าที่ กรอบแนวคิด เทคนิคการถอดบทเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ร่วมถอดบทเรียน และ ปฏิทินการถอดบทเรียน

3.3 เนื้อเรื่องการดำเนินการถอดบทเรียน ประสพการณ์จากวิธีการปฏิบัติงานจริงของผู้ร่วมถอดบทเรียน -วิธีการปฏิบัติงานที่กำหนดในแผนปฏิบัติงาน เปรียบเทียบความแตกต่าง - สิ่งที่ได้เป็นข้อดีจากการปฏิบัติ - ข้อเสนอแนะวิธีการปฏิบัติงานต่อไปให้ดีขึ้น - ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการช่วยกันในการปฏิบัติงาน ข้อเสนอแนะวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ควรหาเพิ่มเติมในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา - ประเมินความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา

4. ขั้นตอนติดตามการนำบทเรียนไปใช้ประโยชน์ ในขั้นตอนนี้ให้ความสำคัญกับการนำบทเรียนที่เรียนรู้จากการปฏิบัติงานไปใช้เพื่อให้ การปฏิบัติงานต่อไปมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้นหัวหน้าทีมหรือผู้เอื้อควรได้ มีการ นิเทศกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการนำบทเรียนไปใช้ ประโยชน์หรือไม่เพียงไร เพราะอะไร

จักรพงษ์ จอมประเสริฐ (2555,น.9) ขั้นตอนการถอดบทเรียน 4 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. การออกแบบแผนการถอดบทเรียนประกอบด้วย

1.1 การกำหนดรูปแบบในการถอดบทเรียน โดยมีให้เลือก คือ การถอดบทเรียนทั้งโครงการ และการถอดบทเรียนเฉพาะประเด็น ซึ่งแต่ละแบบ ก็มีแนวทาง และกระบวนการที่ต่างกันไป ดังนั้น ต้องกำหนดขอบเขตในการถอดบทเรียนให้ชัดเจน ตั้งแต่ต้น

1.2 การเลือกเทคนิคการถอดบทเรียน เช่น การถอดบทเรียนด้วยเทคนิคการทบทวนหลัก ปฏิบัติ เทคนิคการประเมินประสิทธิผลการทำงาน เทคนิคการทบทวนระหว่างปฏิบัติ เทคนิคแผนที่ ผลลัพธ์ เป็นต้น และ

2. การกำหนดปฏิทินการถอดบทเรียน เป็นการกำหนดปฏิทินให้สอดคล้องกับ แผนงานโครงการร่วมกันเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าร่วมกระบวนการถอดบทเรียนตามวัน เวลาที่กำหนดได้อย่างพร้อมเพรียง

3. การดำเนินการถอดบทเรียน เป็นหัวใจของการถอดบทเรียนเพราะแม้จะมีการวางแผนการถอดบทเรียนไว้เป็นอย่างดีแต่หากกระบวนการในการดำเนินการถอดบทเรียนไม่มีคุณภาพผลที่ได้ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้ การเรียนรู้ระหว่างกันจะไม่เกิดประสิทธิภาพการเลือกใช้เทคนิคการถอดบทเรียนมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของกระบวนการ

4. การสื่อสารผลการถอดบทเรียน เป็นการให้แนวทางในการบันทึกบทเรียนเพื่อเผยแพร่ให้กับคณะทำงานภายในโครงการ และการสังเคราะห์เป็นเอกสารชุดแก่สาธารณะเอกสารการถอดบทเรียนมีอยู่ 2 ลักษณะ คือแบบบันทึกบทเรียนและชุดความรู้

5. การติดตามการนำบทเรียนไปใช้ เป็นการให้แนวทางในการวางแผนติดตามผลการนำบทเรียนไปใช้มี 2 ลักษณะ คือ การติดตามการใช้บทเรียนระหว่างการทำงานและการติดตามการใช้บทเรียนหลังสิ้นสุดโครงการ

สุวิมล ปิฎกฤท (2556, น.42) ได้อธิบายถึงเทคนิควิธีการในการถอดบทเรียน ดังนี้ ขั้นตอนของการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Peddler Model) แนวคิดพื้นฐานของการเรียนรู้จากการปฏิบัติจะเน้นที่การตั้งคำถาม การคิดใคร่ครวญและ มีการปฏิบัติควบคู่กันไป แต่นักวิชาการหลายท่านได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้จากการปฏิบัติออกไป Peddler (citer in McGill & Beatty) ได้สรุปการเรียนรู้จากการปฏิบัติไว้เป็น 4 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์โดยการสังเกตและการคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ผ่านมาว่าทำอะไรลงไปและเกิดผลอย่างไร 2.ขั้นเกิดความเข้าใจสถานการณ์นั้นหลังจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ 3.ขั้นทำแผนปฏิบัติการตามความเข้าใจที่เกิดขึ้นใหม่และขั้นปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ตาม แนวคิดของ Peddler

สุวิมล ปิฎกฤท (2556, น.42) ได้อธิบายถึงรูปแบบการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning Model) ได้สรุปรูปแบบของ การเรียนรู้จากการปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ปัญหา (Problem Analysis) การจัดทำแผนปฏิบัติการและลงมือปฏิบัติตามแผน (Action Planning & Implementation) การตัดสินใจดำเนินการในขั้นต่อไป (Decisions on Next Step) และการคิดใคร่ครวญ การประเมินผล (Reflection and Evaluation)

พิสิฐ โว้งเจริญ (2560,น.5-9) ได้ให้แนวคิด วิธีการถอดบทเรียน ไว้ดังนี้ การถอดบทเรียนมีวิธีการที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอิงไปใช้ประโยชน์ทั้งนี้โดยทั่วไปได้กล่าวถึงวิธีการที่นำมาใช้ในการถอดบทเรียนใน 3 ลักษณะ คือ

1. การถอดบทเรียนจากการดำเนินงานโครงการ
2. การถอดบทเรียนแบบเล่าเรื่อง
3. การถอดบทเรียนจากวิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศ

1. การถอดบทเรียนจากการดำเนินงานโครงการ เป็นการถอดบทเรียนจากโครงการที่เราดำเนินการอยู่เป็นการเติมช่องว่างในการพัฒนา โดยสามารถถอดบทเรียนได้ตลอดช่วงเวลาของการดำเนินงาน ทั้งนี้สามารถจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินโครงการได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ถอดบทเรียนเมื่อเริ่มโครงการหรือถอดบทเรียนด้วยการเรียนรู้จากเพื่อน (PeerAssist : PA) เป็นการเรียนรู้จากเพื่อนก่อนทำกิจกรรม โดยคำว่า "เพื่อน" ในที่นี้หมายถึงทีมผู้ช่วย กับทีมปรึกษาภายนอก มาเป็นเพื่อนร่วมอุดมการณ์ ซึ่งอาจเป็นทีมจากพื้นที่อื่นหรือหน่วยงาน

ใกล้เคียง โดยมีลักษณะเป็นการประชุม/ประชุมเชิงปฏิบัติ ใช้หลัก 4 W : What ทำอะไร (ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้) Who ใคร (เพื่อนผู้รู้ ผู้ดำเนินการ ผู้ร่วมกระบวนการ) When ทำเมื่อไร (เมื่อต้องการเรียนรู้จากผู้อื่นก่อนเริ่มงาน) และ Why ทำไม (เพื่อค้นหาแนวทางใหม่ แนวทางที่เป็นไปไม่ได้ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างเครือข่าย) หัวใจของกระบวนการ PA คือ การประชาสัมพันธ์ เชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ และนำแนวคิด R2R : Routine to Research หรือการทำวิจัยในงานประจำ มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนางาน

1.2 ถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินกิจกรรมในโครงการ เป็นการทบทวนความสำเร็จหรือความล้มเหลวภายหลังการดำเนินกิจกรรม เพื่อค้นหาว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไม จะคงไว้ซึ่งจุดแข็งและปรับปรุงจุดอ่อนได้อย่างไร เพื่อช่วยให้องค์กรได้ประโยชน์สูงสุด โดยมีประเด็นที่สำคัญ คือ การสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการ เจาะลึกปัจจัยที่ทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างไปจากสิ่งที่คาดหวัง และกิจกรรมที่ควรทำให้ดีขึ้นหรือแตกต่างไปจากเดิม เพื่อจะได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดหัวใจของกระบวนการ AAR คือ การเปิดใจและความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ร่วมกันมากกว่าวิพากษ์วิจารณ์ ไม่ใช้การประเมินผลการปฏิบัติงาน และต้องมีการปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

1.3 ถอดบทเรียนหลังการดำเนินงาน (Retrospect) จะมีรายละเอียดและมีความลึกกว่าการเรียนรู้หลังปฏิบัติการ เพราะเป็นการถอดบทเรียนทั้งโครงการ ไม่ใช่เฉพาะกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้หลังการดำเนินงานเพื่อสร้างความตระหนักในการเรียนรู้ และนำบทเรียนที่ดีไปใช้ในโครงการต่อไป "ทุกครั้งที่เราทำอะไรซ้ำ เราควรทำให้ดีกว่าครั้งสุดท้าย" ความรู้ที่ได้จากการถอดบทเรียนเป็นการช่วยผู้อื่นให้ทำงานของเขาได้ดีขึ้น โดยรูปแบบการเรียนรู้ อาจใช้วิธีการประชุมพร้อมหน้า (Face To Face) หรือการประชุมทีมเพื่อบทสนทนา ผู้เข้าร่วมประชุมอย่างน้อยควรประกอบด้วยแกนหลักของโครงการ ผู้ที่ใช้ความรู้จากการถอดบทเรียนในอนาคต และวิทยากรกระบวนการที่เป็นคนมีทักษะ แต่ไม่ควรเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดโครงการ เพื่อพิจารณาว่า "ควรทำอะไรในอนาคต" ทั้งนี้การเรียนรู้หลังโครงการจะทำเพื่อทบทวนวัตถุประสงค์ แผนงานและกระบวนการดำเนินงานโครงการที่ผ่านมา อะไรที่ดำเนินการได้ดีและมีข้อเสนอแนะในอนาคตรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและวิธีการพยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือป้องกันไม่ให้เกิดการทำผิดซ้ำ

2. การถอดบทเรียนแบบเล่าเรื่อง (Story Telling: ST) เป็นการเรียนรู้ก่อนหรือระหว่างทำกิจกรรม ด้วยการให้ผู้มีความรู้จากการปฏิบัติ ปลดปล่อยความรู้ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวออกมา แลกเปลี่ยนความรู้โดยผู้เล่าจะเล่าความรู้สึกที่ฝังลึกอยู่ในตัวที่เกิดจากการปฏิบัติ ซึ่งผู้ฟังสามารถตีความได้โดยอิสระและเมื่อเกิดการแลกเปลี่ยนผลการตีความแล้ว จะทำให้ได้ความรู้ที่สามารถบันทึกไว้เป็นชุดความรู้ ซึ่งการถอดบทเรียนในลักษณะนี้ จะเป็นการสกัดความรู้จากเรื่องที่เล่าออกมาว่ามีคุณค่าและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ไม่ใช่เป็นเพียงการเล่าเรื่องในอดีต เงื่อนไขการเล่า

เรื่อง ผู้เล่าต้องมีความสุขในการเล่า บรรยากาศดี มีความเท่าเทียมกัน เป็นอิสระและเป็นเรื่องที่ประสบความสำเร็จ มีการซักถามด้วยความชื่นชม (appreciative inquiry) สิ่งสำคัญในการถอดบทเรียนจากการเล่าเรื่อง คือ การสกัดความรู้จากเรื่องที่เล่า ตรวจสอบคุณค่าและสำรวจทางเลือกสู่การปฏิบัติในโอกาสต่อไป

3. การถอดบทเรียนจากวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ความหมายของ Best Practice โดยภาพรวมคือวิธีการทำงานที่ดีที่สุดในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งอาจเป็นระบบการบริหาร เทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้ผลงานบรรลุเป้าหมายระดับสูงสุด (Best Practice) จึงเป็นการทำงานที่ดีกว่าหรือดีที่สุด ไม่ใช่จัดเพียงวิธีการทำงานที่ดี และเป็นศัพท์ที่ใช้ในวงการวิชาชีพ ที่แสดงถึงผลงานที่มีมาตรฐาน มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีหลักฐานสนับสนุน หรือแสดงผลงานหรือผลสำเร็จของงาน ซึ่งมีค่าที่คล้ายคลึง คือ Good Practice ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและ Innovative Practice ซึ่งหมายถึงจุดเน้นหรือแนวทางการทำงานที่น่าสนใจซึ่งทั้งสองคำหลัง หากมีการดำเนินการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีหลักฐานยืนยันและบ่งชี้ถึงความสำเร็จที่ชัดเจนก็จะยกระดับสู่การเป็น Best Practice ในที่สุด Best Practice เป็นวิธีการทำงานที่ดีที่สุดในแต่ละเรื่อง ซึ่งสามารถเกิดขึ้นในทุกหน่วยงานจากหลายช่องทาง ทั้งตัวผู้นำ ผู้ร่วมงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือภาวะปัญหาและการริเริ่มสร้างสรรค์พัฒนาที่มีขั้นตอน คุณลักษณะการเป็น Best Practice จะมีประเด็นในการพิจารณาโดยสังเขป ได้แก่ เป็นภารกิจโดยตรงของหน่วยงาน สนองต่อนโยบายการแก้ปัญหา/ควรพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงาน ลดขั้นตอน ลดรอบระยะเวลา การทำงาน ลดทรัพยากรและค่าใช้จ่าย มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีวิธีการริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่หรือประยุกต์ขึ้นใหม่ สามารถจัดทำแผนผังเปรียบเทียบวิธีการเดิมและวิธีการใหม่ แสดงสิ่งที่เป็นวิธีใหม่ จะให้ประโยชน์อะไรที่ดีกว่าวิธีเดิม การอำนวยความสะดวกในการใช้งาน วางระบบในการให้บริการ และมีช่องทางที่หลากหลายในการให้บริการ สามารถเทียบเคียงวิธีการทำงานลักษณะเดียวกันกับหน่วยงานอื่นได้ ได้ผลผลิต /ความสำเร็จเพิ่มขึ้น ใช้เป็นมาตรฐานการปฏิบัติต่อไปได้อย่างยั่งยืน ผู้ใช้บริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ และมีการพัฒนาปรับปรุงต่อไปโดยการถอดบทเรียนจากบทเรียนที่ดีหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มี 6 ขั้นตอน คือ ค้นหาโจทย์ ถอดบทเรียนวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ กำหนดประเด็นจัดเก็บข้อมูล เขียนผลเบื้องต้น วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผล

ชาย โพธิ์สิตา (2554, น.35-36) ได้กล่าวถึงวิธีการถอดบทเรียนไว้ว่า พิจารณาจากคุณสมบัติของกรณีศึกษาที่ต้องการศึกษา สามารถกำหนดขอบเขตได้ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตัวเอง คือ มีบุคคล เวลา และสถานที่ชัดเจนแน่นอน สามารถจำแนกกรณีศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. กรณีศึกษาเพื่อสนองความอยากรู้ (Intrinsic Cases) ผู้วิจัยเลือกตามความสนใจอยากรู้ อยากทำความเข้าใจ ศึกษารายละเอียดของกรณีนั้น ๆ เป็นกรณีที่อยู่และสมบูรณ์ในตัวเอง

2. กรณีศึกษาที่เป็นตัวแทนของกรณีอื่น (Instrumental Cases) ผู้วิจัยต้องการแสดงเพื่อสนับสนุนแนวคิด ข้อสรุป หรือข้อเสนออย่างใดอย่างหนึ่งของนักวิจัย

3. กรณีศึกษาหลาย ๆ กรณี (Collective cases) เพื่อให้แน่ใจว่า สิ่งที่ต้องการแสดงนั้น มีความชัดเจนและเพื่อความมั่นใจในข้อสรุปที่ได้จากหลาย ๆ กรณี

ยุทธชัย สีดาล้า (2550, น.3-4) ได้กล่าวถึงกระบวนการ วิธีการถอดบทเรียนไว้ว่า กระบวนการถอดบทเรียนในแต่ละเทคนิค หากพิจารณาโดยรวมแล้ว อาจแบ่งขั้นตอนของ กระบวนการดำเนินการ ได้เป็น 6 ขั้นตอน โดยในขั้นที่ 1 และ 2 อาจเรียกว่าเป็นขั้นเตรียมการ ส่วนตั้งแต่ขั้นที่ 3 เป็นต้นไป เป็นขั้นดำเนินการถอดบทเรียน ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมมี 3 ส่วนที่ต้องดำเนินการก็คือ

1.1 เตรียมกระบวนการ (ออกแบบ) เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ

1.2 เตรียมบรรยากาศ ให้สงบ และผ่อนคลาย ไม่มีสิ่งรบกวนการคิด

1.3 เตรียมตัวผู้เข้าร่วม ให้พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่มีเรื่องกังวล อาจใช้การนั่ง

สมาธิหรือการพูดคุยกันในเรื่องต่าง ๆ ก่อนเริ่มดำเนินกิจกรรม

2. เตรียมความเข้าใจ คือความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย กระบวนการ บทบาทของผู้เข้าร่วม ก่อนที่จะเริ่มกระบวนการถอดบทเรียนในขั้นถัดไป

3. เตรียมความทรงจำ เพื่อให้เห็นและเข้าใจที่มีที่ไปของการทำงานร่วมกันและตรงกันทั้ง แรงจูงใจที่มาทำโครงการมาร่วมงาน เป้าหมายที่ต้องการ กิจกรรมที่ทำ ผลที่เกิดขึ้น และจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล และสังเคราะห์บทเรียนในขั้นต่อ ๆ ไป โดยเฉพาะ การถอดบทเรียนทั้งโครงการหรือหลังดำเนินงานโครงการเสร็จสิ้นจะมีเรื่องราวต่าง ๆ ค่อนข้างมาก ขั้นตอนนี้ยังมีความจำเป็นมากซึ่งอาจใช้เครื่องมือที่เรียกว่า เส้นแบ่งเวลา เป็นเครื่องมือช่วยทบทวน ความทรงจำได้หากงานโครงการมีความซับซ้อนมาก ก็อาจจะจัดขึ้นก่อนหน้าจะมีการถอดบทเรียนจริง เพื่อเตรียมตัวผู้เข้าร่วมก่อนก็ได้วิเคราะห์ความสำเร็จเป็นการวิเคราะห์ผลงานที่เกิดขึ้นจริง และเปรียบเทียบกับผลที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์ หรือตามตัวชี้วัดที่มีอยู่ เพื่อแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ได้มานั้นมีอะไรเกิดขึ้นมากกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากับที่คาดหวังไว้หรือไม่ซึ่งต้องการข้อมูลที่เป็น "สภาพการณ์ที่ปรากฏขึ้นจริง" ไม่ใช่ความคิดหรือความรู้สึก

จากการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ กระบวนการ และวิธีการถอดบทเรียนผู้วิจัยสามารถสรุป ขั้นตอนของการถอดบทเรียน ได้ดังนี้ การเล่ารายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ซึ่งได้มาด้วยวิธีการ ทีมงาน บทบาทหน้าที่ จากประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมการถอดบทเรียน เปรียบเทียบความแตกต่าง และสิ่งที่ ทำได้ดีจากการปฏิบัติ มาปฏิบัติงานให้ดีขึ้น วิเคราะห์ปัญหา และเสนอแนะแนวทางแก้ไข

วิธีการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. สำรวจโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มเป้าหมาย จากเกณฑ์การคัดเลือก
3. สรุปผลเลือกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย และนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
4. ติดต่อประสานงานกับโรงเรียน และสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่พบ
5. ศึกษาเอกสาร และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์
6. ลงพื้นที่เพื่อทำการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย และนำข้อมูลมาสังเคราะห์ และสรุปผล
7. ดำเนินการนำเสนองานวิจัยต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและรายงานผลการวิจัยต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

แนวคิดที่เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ความหมายของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การยกระดับผลสัมฤทธิ์เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของบุคคลในโรงเรียน โดยมี การจัดการความรู้อย่างมีพลัง เพื่อให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความสามารถ มีวิธีคิดในการปฏิบัติงานอย่างหลากหลาย และมีความคิดสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีนัยการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2544, น.124-125) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณ หรือคุณภาพของความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมหรือลักษณะจิตใจ ถ้าการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้ นั้นสิ่งที่มุ่งวัดจึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความรู้หรือ ทักษะ บางอย่าง (ส่วนใหญ่จะเน้นทักษะทางสมอง หรือความคิด) อันบ่งบอกถึง สถานภาพของ การเรียนรู้ ที่ผ่านมา หรือสภาพการเรียนรู้ที่บุคคลนั้นได้รับ

อนันต์ บุญแต่ง (2545, น.65) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ รวมทั้งทัศนคติอันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจวัดได้จากการทดสอบ หรือวิธีการอื่นๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากจะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณภาพของผลผลิต คือผู้เรียน แล้ว

ยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้สอน รวมทั้งความสามารถในการบริหารงานของ ผู้บริหาร
สถานศึกษา นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพของสถานศึกษาได้อีกด้วย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2547, น.71) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง
ผลที่เกิดจากการสอนหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งแสดงออกมา 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน
พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

กู๊ด (Good, 1973, p.7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การทำให้สำเร็จ
(Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางด้านการกระทำในทักษะที่กำหนดให้หรือในด้านความรู้
ส่วนผลสัมฤทธิ์ ทางกรเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge attained) การพัฒนาทักษะ
ในการเรียน ซึ่งอาจ พิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากครุมอบหมายงาน

ริกส์และอีโนร์ส (Riggs & Enochs, 1990, p.73) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หมายถึง ความรู้ทักษะและสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่ง
สามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

เดือน พิมพ์จันทร์ (2558, น.56) ให้ความหมายไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง
ระดับ ความรู้ ความสามารถและทักษะที่ ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดย
อาศัยเครื่องมือในการวัดผล หลังจากการเรียนหรือจากการฝึกอบรม อาจวัดได้จากการทดสอบ หรือ
วิธีการอื่น ๆ โดยผลของความสำเร็จวัดได้ จากคะแนนที่ผู้เรียนได้รับ

สรุปได้ว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ที่
ได้มาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ โดยมีเครื่องมือในการวัดผล หลังจากการเรียน โดยการวัดมี
หลากหลายวิธี โดยผลสำเร็จคือ คะแนนที่ได้มาจากการวัดผลในด้านต่างๆ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

การที่ผู้เรียนจะเกิดผลสัมฤทธิ์ให้การเรียนรู้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือปัจจัย
หลายประการด้วยกัน ดังที่นักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ฮาวิกเฮิร์ส และนูกาเทน (Harvighurst & Neugarten, 1969, p.157) ได้กล่าวถึง
องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนว่า ประกอบด้วย ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ชีวิต
และการอบรมในครอบครัว ประสิทธิภาพของโรงเรียน และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและการ
มุ่งหวังในอนาคต

บลูม (Bloom, 1976, p.160) เสนอว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ได้แก่ตัวแปรสำคัญสามตัว คือ คุณสมบัติด้านความรู้ คุณลักษณะด้านจิตพิสัย และคุณภาพของ การ
สอน ซึ่งประกอบด้วย การชี้แนะ การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การมีส่วนร่วม ในการ
เรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การให้ข้อมูลย้อนกลับถึงความบกพร่องหรือความ เหมาะสม และ
การแก้ไขข้อบกพร่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ที่สำคัญแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่ม คือ องค์ประกอบด้านตัวนักเรียนและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน องค์ประกอบด้านการบริหารและการจัดกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.220-243) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กล่าวว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ 1 ช่วยพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำ รายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ 1 ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 2)

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยคข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น 1 ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก ระบุประโยคและข้อความตรง

ตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณี ของเจ้าของภาษา กับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการพูดและการเขียน และตระหนักถึงความหลากหลาย ทาง

วัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกได้ โดยในการวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากเป็นระดับที่มีการสอบวัดผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET)

แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

แนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) นั้นมีมากมายหลายแนวทางเพื่อที่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษา ได้ให้แนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ไว้หลายกลยุทธ์การในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนดังต่อไปนี้

Thomas Sergiovanni (1994) ได้กล่าวถึง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยแบ่งตามด้าน ได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาองค์กร (Developing the organization) มีกระบวนการที่เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียนดังนั้นผู้นำสถานศึกษาจึงมีบทบาทในประเด็นต่อไปนี้

1. เสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านวัฒนธรรมของโรงเรียน (Strengthening School Culture) โดยพัฒนาวัฒนธรรมของโรงเรียนไปสู่ความเอื้ออาทร (Caring) และความไว้วางใจ (Trust) ต่อกัน นำไปสู่เป้าหมายเดียวกันของโรงเรียน

2. ทำการปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างองค์การของโรงเรียน (Modifying Organization Structure) ตรวจสอบดูแลและปรับปรุงโครงสร้างองค์การ เพื่อให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัวและสอดคล้องกับ คุณลักษณะของการเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การจัดโครงสร้างงานและการมอบหมายงานที่เน้น รูปแบบทีมงานมากขึ้น ปรับปรุงเกณฑ์การประเมินให้มีความดีความชอบที่ยึดผลการทำงานแบบทีม และต้อง เป็นไปเพื่อการสร้างคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น โครงสร้างองค์การของโรงเรียนจึงเป็นกรอบหลัก ของการปฏิบัติงาน โดยโครงสร้างอาจช่วยส่งเสริมหรืออาจกลายเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ของครูให้บรรลุ เป้าหมายของโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ก็ได้

3. สร้างกระบวนการให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ (Building Collaboratives Process) ส่งเสริมให้การปฏิบัติการกิจของโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ให้โอกาสแก่ครูอาจารย์ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อประเด็นสำคัญที่มีผลกระทบต่อตัวครู หรือต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของครูด้วย

4. การบริหารจัดการสภาพแวดล้อม (Managing the Environment) ทำงานร่วมกับตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ที่เป็นสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เพื่อให้คนเหล่านี้เข้าใจ และมีภาพลักษณ์ที่เป็นบวกต่อ ทัศนคติ และเป้าหมายของโรงเรียน และให้การสนับสนุนปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรเพื่อ การเรียนรู้จากชุมชนต่อโรงเรียน

จันทมา นนทิก (2552) โดยโครงการพัฒนาโรงเรียนเข้มแข็งด้วยการจัดการความรู้ (Healthy School by Knowledge Management มูลนิธิสถาบันวิจัย และพัฒนาการเรียนรู้ (มสว.) ได้สังเคราะห์วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) เรื่อง การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จาก 16 โรงเรียนดีเด่นแล้วจำแนกเป็นประเด็นหลักเพื่ออธิบายวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. การบริหารจัดการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 การจัดการความรู้เพื่อกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
 - 1.2 การวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน
 - 1.3 การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.4 การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร
 - 1.5 การประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อเฝ้าระวังและติดตามแก้ไขปัญหา
2. วิธีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการได้ 3 รูปแบบ คือ
 - 2.1 รูปแบบที่ 1 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นตามเกณฑ์ที่คาดหวัง มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1.1 การปรับเปลี่ยนท่าทีของครูในการจัดการเรียนรู้
 - 2.1.2 การกำหนดเกณฑ์ที่คาดหวังและเกณฑ์การประเมินผล
 - 2.1.3 การจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสม
 - 2.1.4 การกำหนดรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม
 - 2.2 รูปแบบที่ 2 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้เป็นเลิศ
 - 2.2.1 การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนพิเศษ
 - 2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศ
 - 2.3 รูปแบบที่ 3 การช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร
 - 2.3.1 การดูแลใกล้ชิดเพื่อปรับพฤติกรรมและให้โอกาสนักเรียน
 - 2.3.2 การเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์การจบหลักสูตร

ศุภพงษา จันทรังษ์ (2556) ศึกษาการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 6

1. ผลการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้ กระบวนการดำเนินการดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์บริบทโรงเรียน
 - 1.2 อบรมเชิงปฏิบัติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 นำองค์ความรู้ที่ได้รับสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เป็นเวลา 1 เดือน

1.4 การกำกับติดตามและพัฒนาครูด้วยกระบวนการเรียนการสอนและแลกเปลี่ยน เรียนรู้จากความสำเร็จของครูสู่เพื่อนครูแต่ละคน

1.5 การสะท้อนผลและรายงานเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและนำไปใช้ใหม่

2. ผลการดำเนินการทำให้ครูเกิดความมั่นใจและมีความสามารถจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้นส่งผลให้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ใน 5 กลุ่มสาระ การเรียนรู้หลัก โดยใช้แบบทดสอบเชิงคิดวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สองชุด คู่ขนานสำหรับทดสอบก่อนพัฒนาและหลังพัฒนา ทำให้คะแนนเฉลี่ยทั้ง 6 ชั้นเรียน หลังการพัฒนาสูงกว่า ก่อนการพัฒนา เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.68 การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะครูได้รับ การพัฒนาอย่างเป็นระบบเริ่มตั้งแต่ 1) การสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญในการพัฒนางานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) สร้างโอกาสการมีส่วนร่วม ร่วมวิเคราะห์ห้องเรียนเพื่อค้นพบจุดแข็ง จุดอ่อน และกำหนดแนวทางพัฒนา 3) ดำเนินการพัฒนาครูด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และการ นิเทศการศึกษาด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญที่เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกิจกรรมให้ มากที่สุด 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ครูนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ ใน การเรียน การสอนโดยจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ จัดทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ดำเนินการตามแผนฯ 5) ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยวิจัยและครูวิชาการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาและจัดการเรียนการสอนต่อไป

ปณิดดา หัสปราบ (2557) แนวทางการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

1. สภาพการการดำเนินการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดย โรงเรียนมีการดำเนินการมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ 1. การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการสอบ O-NET ให้แก่ครูผู้สอนและนักเรียนทุกคนในระดับชั้นที่เข้าสอบ 2. การส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินไปใช้ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ 3. การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นที่คุณภาพ ผู้เรียนที่สะท้อนคุณภาพความสำเร็จอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม 4. จัดทำแผนพัฒนาหรือแผนยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน/โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ของ สถานศึกษา 5. ส่งเสริม สนับสนุน กระบวนการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน การปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ ได้แก่ 1. ด้านความตระหนักและการเห็นความสำคัญของ

การท ๑ เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ 2. ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

แนวทางปฏิบัติการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ และครู เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจาก การสังเกต สัมภาษณ์ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหิดลวิทยานุสรณ์ บุญวาทย์วิทยาลัย มอ. วิทยานุสรณ์ ราชสีมา วิทยาลัย และสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา สถานศึกษาได้ดำเนินการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า เมื่อประกาศผลการทดสอบทางการศึกษาแล้ว โรงเรียนทำการประชุม ให้ข้อมูลสารสนเทศและรายงานผลการทดสอบแก่ครูเพื่อให้ทราบผลการเรียนของปีการศึกษาที่ ในภาพรวมและรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในบางโรงเรียนได้เพิ่มกระบวนการการกำกับติดตามผลการ ดำเนินการของครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน เมื่อแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้รับสารสนเทศและ มีการวิเคราะห์ข้อสอบรายตัวชี้วัดแล้ว โรงเรียนมีการปรับการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

การพัฒนานักเรียน พบว่า เมื่อประกาศผลการทดสอบทางการศึกษาแล้ว โรงเรียนชี้แจงให้ข้อมูลและ รายงานผลการทดสอบแก่นักเรียน รวมถึงการแนะแนวทางการเรียนหรือการศึกษาต่อ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เห็น และค้นพบศักยภาพของตน และเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่นักเรียนการเตรียมตัวและเตรียมความพร้อมในการ เรียนและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป นอกจากนี้ในบางโรงเรียนมีการจัดสอนเสริม ทบทวนเนื้อหาเพื่อ เตรียมความพร้อมในการสอบ โดยอาจมีการเชิญวิทยากร ตัวเตอรที่มีชื่อเสียง หรือในครูในโรงเรียน ในการ สอนเนื้อหา ก่อนการสอบ

การพัฒนาครู พบว่า โรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน โดยบางโรงเรียนเน้นการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถุ์ทางการเรียนโดยเฉพาะเพื่อให้ครูพัฒนาเทคนิคและ วิธีการสอน และในบางโรงเรียนมีกระบวนการพัฒนาครูโดยการประเมินการสอนของครูเป็นระยะเพื่อกำกับให้ เป็นไปตามทิศทางและมาตรฐานของโรงเรียน และบางโรงเรียนมีการสร้างแรงจูงใจให้กับครูผู้สอนในการมอบ รางวัล หรือยกย่องเชิดชูเกียรติในกรณีที่นักเรียนได้ผลการทดสอบที่ดีหรือได้คะแนนเต็ม

อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล (2558) การวิเคราะห์และสังเคราะห์กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน : พหุกรณีศึกษาโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทาง ในระดับดี เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเปรียบเทียบกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระหว่างโรงเรียน 3 สังกัด คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสังกัด

สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 10 โรงเรียน พบว่า มีกลยุทธ์จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

กลยุทธ์ด้านที่หนึ่ง คือ กลยุทธ์การให้ข้อมูลข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เชิงนโยบายแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยโรงเรียนทั้ง 3 สังกัดได้ดำเนินการคล้ายกัน คือ เมื่อได้รับผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐานมาแล้ว ฝ่ายงานวิชาการได้ดำเนินการสรุปสารสนเทศของนักเรียนเกี่ยวกับผลการทดสอบและจัด ประชุมชี้แจง ให้ข้อมูลและรายงานผลการทดสอบแก่ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้ทราบผลการศึกษา ของปีการศึกษาที่ผ่านมาในภาพรวมและรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมถึงรายตัวชี้วัด

กลยุทธ์ด้านที่สอง คือ กลยุทธ์การวิเคราะห์ข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดแผนงาน/โครงการ และการ กำกับติดตามการดำเนินงาน โดยฝ่ายงานวิชาการของโรงเรียนทั้ง 3 สังกัด ได้มอบหมายผ่านหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้ให้ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อสอบ O-NET ตามตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ ลักษณะของข้อสอบ แนวโน้มและทิศทางของการออกข้อสอบ ส่วนความแตกต่างในการดำเนินการของ โรงเรียน ในแต่ละสังกัดมีดังนี้

1. โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฝ่ายงานวิชาการ ดำเนินการจัดระบบ การจัดบุคลากรสายการสอนที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือในแต่ละระดับชั้นตามวุฒิการศึกษา และตามความเชี่ยวชาญ จัดโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนเสริมหรือปรับพื้นฐานใน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ฝ่ายงานวิชาการดำเนินการวางแผนการปรับ การจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด เน้นเรื่องการสอนส่งเสริมทักษะการคิดและกำหนดเงื่อนไขการใช้คะแนน O-NET ใน การเลื่อนชั้นเรียนเพื่อศึกษาต่อในโรงเรียนเดิม
3. โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ฝ่ายงานวิชาการได้มอบหมายให้ครูในแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ปรับปรุงและพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอน รวมถึงการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับผลการทดสอบ กล่าวคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ของโรงเรียน ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้เพิ่มรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนเสริมเพื่อความเข้มแข็ง ทางวิชาการ รวมถึงกำหนดเงื่อนไข การใช้คะแนน O-NET ศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมเช่นเดียวกัน ทั้งนี้กลยุทธ์ ด้านที่สองนี้ ฝ่ายงานวิชาการมีบทบาทหน้าที่หลักในกระบวนการกำกับติดตามผลการดำเนินการของแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นระยะตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้

กลยุทธ์ด้านที่สาม คือ กลยุทธ์การนำนโยบายจากข้อมูลป้อนกลับสู่การปฏิบัติระดับนักเรียน โดย โรงเรียนทั้ง 3 สังกัดได้ดำเนินการคล้ายกัน คือ ทุกโรงเรียนเมื่อได้รับผลการทดสอบทางการศึกษา ฝ่ายงาน วิชาการทำการชี้แจงให้ข้อมูลสารสนเทศและรายงานผลการทดสอบแก่นักเรียน

โดยดำเนินการร่วมกับฝ่าย แผนโรงเรียนในการแนะแนวทางการเรียนหรือการศึกษาต่อเพื่อให้ นักเรียนได้เห็นข้อมูลในการเตรียมตัว และเตรียมความพร้อมในการเรียนและ การศึกษาต่อในระดับที่ สูงขึ้นไป ส่วนโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยฝ่าย งานวิชาการได้ ดำเนินการจัดการสอนเสริมทบทวนเนื้อหาเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ โดยเชิญวิทยากร/ ดิวเตอร์ที่มีชื่อเสียง ครูในโรงเรียนหรือครูในโรงเรียนเครือข่ายในการสอนเนื้อหาก่อนการสอบ โดยใช้ เวลา สัปดาห์ละ 1 วัน หรือใช้เวลาหลังเลิกเรียนเพื่อให้ผลการสอบที่สูงขึ้น ส่วนบทบาทของฝ่ายงาน บริหาร โรงเรียนของโรงเรียนทั้งสามสังกัดได้ดำเนินการ สร้างความตระหนักเกี่ยวกับการทดสอบแก่ นักเรียนในแง่ของ มุมมองด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงผลักดันในการทำข้อสอบ อย่างเต็มที่

กลยุทธ์ด้านที่สี่ คือ กลยุทธ์การนำนโยบายจากข้อมูลป้อนกลับสู่การปฏิบัติระดับครู กล ยุทธ์นี้ พบใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยฝ่ายงานวิชาการได้ส่งเสริม ให้ครู ทำวิจัยในชั้น เรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนโดยให้ครูพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอน และ ดำเนินการประเมินการสอน ของครูเป็นระยะเพื่อกำกับให้เป็นไปตามทิศทางและมาตรฐานของ โรงเรียน ส่วนบทบาทของฝ่ายงานบริหาร โรงเรียนได้สร้างแรงจูงใจให้กับครูผู้สอนโดยการมอบรางวัล หรือยกย่อง เชิดชูเกียรติในกรณีที่นักเรียนได้ผล การทดสอบที่ดีหรือได้คะแนนเต็ม เป็นต้น เพื่อให้ครู เกิดความ ภาคภูมิใจและมีกำลังใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่

ประยัต อนุศิลป์ (2555) ผลของรูปแบบการบริหารสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

1. ขั้นตอนที่ 1 ก่อการณงานวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 สร้างความตระหนักร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งในระดับเขต พื้นที่ การศึกษา และระดับโรงเรียนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.1.1 นำผลโอเน็ตไปคิดคะแนนปลายภาค

1.1.2 นำผลโอเน็ตไปใช้ศึกษาต่อ

1.1.3 นำผลโอเน็ตไปสร้างชื่อเสียงโรงเรียน

1.2 วิเคราะห์สภาพปัญหา โดยพิจารณาผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้น พื้นฐาน (O-Net) วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อกำหนดแผนงาน เป้าหมายความสำเร็จ และ หาทางเลือกในการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

1.2.1 วิเคราะห์ผลโอเน็ตรายมาตรฐาน เพื่อหามาตรฐานที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง

1.2.2 วิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่ผ่านร้อยละ 50

1.2.3 ตั้งเป้าหมายร่วมกัน

2. ขั้นตอนที่ 2 ปมเพาะ เสริมเพิ่มพลัง มีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 โรงเรียนจัดการเรียนการสอนโดยมีการสร้างบรรยากาศในการเรียน
 - 2.2 จัดหาสื่อและแหล่งเรียนรู้ สื่อพอเพียง ประดิษฐ์จากวัสดุที่หาได้รอบตัว
 - 2.3 ครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.4 สอนซ่อมเสริม เพิ่มเวลาในการเรียน มีการทดสอบอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ โดยการรวบรวมข้อสอบโอเน็ต 10 ปีย้อนหลัง แล้วแยกข้อสอบเป็นหมวดหมู่ตามตัวชี้วัด แล้วนำไปทดสอบร่วมกับการเรียนการสอนตามตัวชี้วัด
 - 2.5 ส่งเสริมให้ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วม นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 3. ขั้นตอนที่ 3 จริงจัง งานเกาะติด
 - 3.1 นิเทศ กำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ1 ทั้งระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียน โดยมีการให้คำแนะนำในการจัดการเรียนการสอน
 - 3.2 วัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยได้ทำการตรวจสอบประเมินคุณภาพผู้เรียนใน 5 วิชาหลัก ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
 4. ขั้นตอนที่ 4 พิชิตผลเป็นเลิศ
 - 4.1 นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในโรงเรียนและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-Net)
 - 4.2 นำผลการปฏิบัติงานที่ดีของแต่ละโรงเรียน บุคคลไปเผยแพร่
- ศักดิ์ดา กะหมะเดบ (2561) ศึกษาแนวทางการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 สรุปได้ดังนี้
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีแนวทางพัฒนา 7 ประเด็น ได้แก่
 - 1.1 ต้องมีการจัดทำและปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างจริงจัง ชัดเจน เป็นประจำต่อเนื่อง โดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
 - 1.2 มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ตลอดจนการวิจัยหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อจะได้จัดทำ และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนและผู้เรียนหลักสูตรสถานศึกษา
 - 1.3 ต้องให้ทุกฝ่ายทั้งผู้เรียน องค์กรชุมชน ผู้ปกครอง และครูมีส่วนร่วมในการพัฒนา
 - 1.4 ควรมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตร

1.5 ควรส่งเสริมสนับสนุนหรือให้การอบรมพัฒนาในการให้ความรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่เสมอ

1.6 มีการจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับช่วงอายุหรือช่วงชั้น

1.7 สถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และตรงกับความต้องการของชุมชน

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ด้าน การจัดการเรียนการสอน มีแนวทางพัฒนา 6 ประเด็น ได้แก่

2.1 มีการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อน เพื่อนำผลมาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงความแตกต่างของบุคคล

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย และต้องสอดคล้องตรงตามหลักสูตร สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร ตลอดจนตามตัวชี้วัดที่ใช้ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)

2.3 การจัดการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ค้นพบความรู้ด้วยตนเองได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

2.4 พัฒนาและส่งเสริมการสอนซ่อม-เสริม ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ทั้งในกลุ่ม ผู้เรียนที่เก่ง อ่อน ปานกลาง รวมถึงเด็กพิเศษด้วย โดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างของบุคคล

2.5 ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาให้ครูและบุคลากรมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอในด้านการ จัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ และหลากหลายตรงกับความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนมีเทคนิค ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย

2.6 มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ ตลอดจน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรและตามตัวชี้วัดของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน พื้นฐาน (O-NET)

3. ด้านสื่อและนวัตกรรมการศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านสื่อและนวัตกรรมการศึกษา มีแนวทางพัฒนา 6 ประเด็น ได้แก่

3.1 การจัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ

3.2 แผนการผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาให้เหมาะสม และเพียงพอ
ต่อความต้องการของผู้เรียน

3.3 มีการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา มีการ
แลกเปลี่ยน ผลิต และพัฒนาตลอดจนการนำสื่อมาใช้ร่วมกัน อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม

3.4 ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ในการใช้และผลิตสื่อที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

3.5 มีการจัดทำหรือพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาต่าง ๆ ให้สามารถนำไป
ประยุกต์ใช้ร่วมกับกลุ่มสาระต่าง ๆ ได้

3.6 จัดให้มีและพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนให้สามารถใช้งานได้ดี เพื่อใช้ใน
การผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ทันสมัยและเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน

4. ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีแนวทางพัฒนา 4 ประเด็น ได้แก่

4.1 สนับสนุนการนิเทศแบบกัลยาณมิตรเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจกับบุคลากร และ
สร้าง ความตระหนักในการนิเทศการศึกษา

4.2 จัดให้มีการนิเทศอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจนเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

4.3 นำผลการนิเทศมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจังและเป็นระบบเพื่อพัฒนาการ
เรียนรู้ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4 มีระบบการนิเทศที่ชัดเจน และมีผู้เชี่ยวชาญการนิเทศตลอดจนการอาศัยการมีส่วนร่วม
ร่วม ของทุกภาคส่วน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5. ด้านการนิเทศการศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 2 ด้าน การนิเทศการศึกษา มีแนวทางพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่

5.1 ควรวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่าง
ของ ผู้เรียน โดยอาศัยพื้นฐานของตัวผู้เรียนเอง และมีวิธีการที่หลากหลาย

5.2 ควรมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องตรงตามสาระ มาตรฐาน
และ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรของสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง

5.3 ควรมีจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลไปในทิศทาง
เดียวกัน มี ส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5.4 มีการวัดและประเมินผลอย่างมีระบบ มีเกณฑ์และแนวทางการวัดผลและ
ประเมินผล อย่างชัดเจน และควรวัดหลายๆ ครั้ง

5.5 มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข สามารถนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้อย่าง

พัชรมัย ทองแดง (2564) แนวปฏิบัติที่ดีของการบริหารงานวิชาการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นตอนการวางแผน วิเคราะห์ผลการทดสอบ O-NET วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับวางแผน
2. ขั้นตอนการจัดองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมาย ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษร่วมกันพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สนับสนุนสื่อตามความ ต้องการและความเหมาะสม
3. ขั้นตอนการจัดดำเนินงาน ครูมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีการใช้สื่อนวัตกรรม เน้นปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาระหว่างครูกับ นักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน
4. ขั้นตอนนิเทศภายใน แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้เป็นระยะ (โดยใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และสะท้อนผลที่จะนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ 5. ขั้นตอนประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน และจัดทำรายงานเพื่อเป็นข้อมูลการพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

ฤทัยรัตน์ มากดี (2567) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จของโรงเรียนบ้านป่าชำนัน เริ่มจากจากปัญหาที่พบคือ 1. นักเรียนขาดทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ 2. นักเรียนไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ 3. นักเรียนไม่สามารถสนทนา ได้ตอบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ 4. นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ โดยมีวิธีการที่จะทำให้การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นสูงขึ้นโดยการวิเคราะห์ข้อมูลโอเน็ตจากการสอบของปีที่ผ่านมาและนำมาปรับปรุง เพื่อให้เกิดการพัฒนา โดยมีปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จดังนี้

1. ครูใช้ เพลงและเกมในการเรียนการสอน
 2. นักเรียนทดสอบคำศัพท์ตามบัญชีคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาจำนวน 1,200 คำ
 3. นักเรียนทำกิจกรรมภาษาอังกฤษวันละประโยค
 4. ใช้กิจกรรมพี่สอนน้อง เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อให้ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำคัญของภาษาอังกฤษ และให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 5. ใช้กิจกรรมการสอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนและเวลาว่าง
- โดยมีวิธีการดำเนินการคือ

1. ครูนำกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. ครูใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ active learning
3. ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น สื่อ ICT , internet และ YouTube

4. ครูใช้เพลงและเกมในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน

5. ครูสอนขออนุญาตผู้ปกครอง ในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษา

6. รับการนิเทศจากผู้อำนวยการในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาร่วมกันเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของนักเรียน

เมธาสิทธิ์ สมศรี (2567) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จของโรงเรียนบ้านนาตาตินั้น เริ่มจากจากปัญหาที่พบ คือ

1. นักเรียนไม่มีคำศัพท์พื้นฐานและไม่สามารถแปลความหมายของคำศัพท์ได้
2. ครูไม่ครบชั้นทำให้ต้องสอนควบชั้นเรียน โดยมีปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จคือ วิเคราะห์ผลการทดสอบที่ผ่านมาตามตัวชี้วัดว่าควรพัฒนาในด้านใด มีจุดเด่น และจุดด้อยในด้านใด โดยจะมีการจัดทำแผนการสอนให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง และก่อนเรียนครูจะให้นักเรียนหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นการบ้าน และนำมาเรียนในวัดถัดไป โดยมีวิธีการคือ ใช้การจำคำศัพท์ก่อนการเรียน และนำคำศัพท์ที่หา ไปเรียนในชั่วโมงถัดไป และได้ประสานกับเครือข่ายผู้ปกครองในการเรียนเพิ่มเติมในช่วงเย็นเพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาในการทบทวนคำศัพท์ที่จะใช้ในการสอบ O-NET โดยครูและ นักเรียนจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันจากคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถจำได้ และในทุกสัปดาห์ผู้บริหารจะเข้ามานิเทศการเรียนการสอน เพื่อเสนอแนะวิธีการต่าง ๆ และแก้ไขปัญหากับนักเรียนด้วยกัน

วันวิสา จันริสี (2567) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จของโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้าฯ นั้น เริ่มจากจากปัญหาที่พบคือ

1. จำนวนครูย้ายออก และย้ายเข้าบ่อย
 2. นักเรียนเรียนเนื้อหาไม่ต่อเนื่อง
 3. นักเรียนไม่มีคำศัพท์พื้นฐาน
- โดยมีปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ คือ
1. ผู้บริหารและ ครูร่วมกันวิเคราะห์ข้อสอบจากการสอบที่ผ่านมา จากตัวชี้วัดที่นักเรียนผ่าน และตัวชี้วัดที่นักเรียนไม่ผ่านเพื่อจะนำไปพัฒนานักเรียนเพิ่มเติม
 2. ผู้บริหารให้เรียนกับครูประจำการ ที่ไม่มีแนวโน้มว่าจะย้าย และถนัดภาษาอังกฤษ
 3. จัดทำสมุดคำศัพท์ให้นักเรียนหาคำศัพท์และจำคำศัพท์วันละ 20 คำ
 4. เรียนตามเนื้อหาตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางจาก DLTV โดยจัดการเรียนการสอนเอง
 5. ก่อนเรียน ให้ นักเรียนไปหาคำศัพท์ความหมายของคำศัพท์มาก่อนเรียน

โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. ผู้บริหารเข้าร่วมเครือข่าย โรงเรียนขนาดเล็กและ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีการจัดอบรมครูและ ผู้บริหาร
2. ประชุมผู้ปกครองเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสอนเสริมในช่วงเลิกเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้มีเวลาในการพัฒนาตนเอง

3. ครู และนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน
4. รับการนิเทศจากผู้บริหาร รับฟังคำชี้แนะเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้น

นันทนา สุวรรณจันทร์ (2567) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จของโรงเรียนบ้านน้ำกุ่มนั้นเริ่ม จากจากปัญหาที่พบ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์และผลโอเน็ตลดลงเนื่องจากครูผู้สอนไม่ครบชั้นเนื่องจากครูสอนไม่ตรงเอก
2. โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนโดยจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง แบบ DLTV

3. นักเรียนเรียนครูสอนเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษาในเรื่องที่นักเรียน เรียนไม่ทันหรือไม่เข้าใจ โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายไว้และทำข้อตกลงกับนักเรียนโดย เน้นผลการทดสอบไม่จำเป็นต้องสูงมาก แต่จะให้เพิ่มปีละ 3% และไม่กดดันนักเรียน
2. มีการสอนตามตัวชี้วัดเน้นที่นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจ สำหรับที่เข้าใจเข้าก็จะทบทวน
3. มีการประชุมผู้ปกครองในการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ สะท้อนผลการแลกเปลี่ยนในการพัฒนาภาษาอังกฤษโดยการชี้แนะและสั่งสอนให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของภาษาอังกฤษ

4. สำคัญนักเรียนจำเป็นต้องมีความสุข ในการเรียน และตัวนักเรียนจำต้องที่ให้ความสนใจ โดยครูชี้แนะและให้กำลังใจ

5. รับการนิเทศจาก หัวหน้าวิชาการและ ผู้บริหารในการเสนอแนะ พัฒนา และ แก้ไข ปัญหาร่วมกัน

จากกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดี้น พื้นฐาน ของโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษานั้น หากพิจารณาแล้วจะพบว่าในแต่ละกลยุทธ์นั้นมี ความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันการ ขับเคลื่อนให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ต้องประกอบไปด้วย ระบบการบริหารจัดการ ที่ดี ยืดหยุ่น หลากหลาย รวมถึงการพัฒนาครูที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพ และการให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ขั้นตอนการดำเนินงานจากการศึกษา เอกสาร งานวิจัยที่ เกี่ยวข้องโดยจัดทำตารางวิเคราะห์ความถี่ของขั้นตอนการดำเนินงานที่มี ลักษณะคล้ายกัน

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ประเด็น/ แหล่งข้อมูล	Thomas Sergiovanni	จันทมา นนทิกกร (2552)	ศุภพงษา จันทรังษ (2556)	ปนัดดา หัสปราบ (2557)	อิทธิพัทธ์ สุวาทนพรกุล (2558)	ประหยัด อนุศิลป์ (2555)	ศักดิ์ดา กะหมะเดบ (2561)	พัชฌัย ทองแดง (2564)	ฤทัยรัตน์ มากดี (2567)	เมธาสิทธิ์ สมศรี (2567)	วันวิสา จันริล (2567)	นันทนา สุวรรณจันทร์ (2567)	รวม
1. วิเคราะห์ข้อมูล ผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		10
2. สร้างความ ตระหนักให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ การใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	11
3. จัดการเรียนรู้ ตามสาระมาตรฐาน และตัวชี้วัดตาม หลักสูตรแกนกลาง		✓		✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	8
4. จัดกิจกรรม ส่งเสริมหลักสูตร		✓		✓	✓		✓	✓	✓			✓	7
5. ประสาน เครือข่ายผู้ปกครอง	✓	✓					✓		✓	✓	✓	✓	7
6. แลกเปลี่ยน เรียนรู้และสะท้อน ผลการแลกเปลี่ยน	✓		✓				✓	✓	✓	✓	✓		7
7. นิเทศการเรียนรู้ การสอน			✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์การยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักวิชาการและนักการศึกษาแล้วพบว่าในการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีการดำเนินการ 7 ประเด็นได้แก่ 1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ 2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 3. จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง 4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร 5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง 6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน 7. นิเทศการเรียนการสอน

วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดแผนงาน/โครงการ และการ กำกับติดตามการดำเนินงาน โดยฝ่ายงานวิชาการของโรงเรียน การเรียนรู้ให้ครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อสอบ O-NET ตามตัวชี้วัดของหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ ลักษณะของข้อสอบ แนวโน้มและทิศทางของการออกข้อสอบ

สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน หมายถึง การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการสอบ O- NET ให้แก่ครูผู้สอนและนักเรียนทุกคนในระดับชั้นที่เข้าสอบ

จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง หมายถึง โรงเรียนทำการประชุม ให้ข้อมูลสารสนเทศและรายงานผลการทดสอบแก่ครูเพื่อให้ทราบผลการศึกษาของปีการศึกษาที่ ในภาพรวมและรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในบางโรงเรียนได้เพิ่มกระบวนการกำกับการติดตามผลการ ดำเนินการของครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน เมื่อแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้รับสารสนเทศและ มีการวิเคราะห์ข้อสอบรายตัวชี้วัดแล้ว โรงเรียนมีการปรับการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร หมายถึง โรงเรียนมีการจัดสอนเสริม ทบทวนเนื้อหาเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ โดยอาจมีการเชิญวิทยากร ตัวต่อที่มีชื่อเสียง หรือในครูในโรงเรียน ในการ สอนเนื้อหาก่อนการสอบ

ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วม นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน หมายถึง การที่โรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน โดยโรงเรียนเน้นการส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะเพื่อให้ครูพัฒนาเทคนิคและ และเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการสอน และในบางโรงเรียนมีกระบวนการพัฒนาครูโดยการประเมินการสอนของครูเป็นระยะเพื่อกำกับให้ เป็นไปตามทิศทางและมาตรฐานของโรงเรียน

นิเทศการเรียนการสอน หมายถึง ครูวิชาการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน จัดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาและจัดการเรียนการสอน

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ตั้งอยู่หมู่ 6 ตำบลวัดโบสถ์ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่บริการการศึกษาทั้งหมด 5,837 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอพรหมพิราม อำเภอชาติตระการ และอำเภอนครไทย พื้นที่ตอนเหนือเป็นป่าเขา และที่ลาดชันเชิงเขา ประมาณร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งมีความห่างไกลและทุรกันดาร สำหรับพื้นที่ตอนล่าง เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ประมาณร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมด ในฤดูฝนการคมนาคมไม่สะดวก ถนนบางสายจะถูกตัดขาดเนื่องจากน้ำท่วม โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ (นโยบายและจุดเน้นคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3, 2566, น.1-6)

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอพิจัย อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอเมือง และอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอนาแห้ว อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย อำเภอหล่มเก่า และอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก และ อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

พื้นที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอวัดโบสถ์ อำเภอพรหมพิราม อำเภอชาติตระการ และอำเภอนครไทย โดยบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบเครือข่ายโรงเรียนอำเภอ จำนวน 24 เครือข่าย ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 แยก
รายอำเภอ และเครือข่าย

อำเภอ/เครือข่าย	จำนวนโรงเรียน
อำเภอดันโบล	
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอดันโบล 1	9
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอดันโบล 2	9
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอดันโบล 3	8
อำเภอพรหมพิราม	
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 1	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 2	8
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 3	5
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 4	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 5	5
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 6	7
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 7	7
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 8	5
อำเภอชาติตระการ	
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอชาติตระการ 1	10
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอชาติตระการ 2	7
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอชาติตระการ 3	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอชาติตระการ 4	6
อำเภอนครไทย	
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 1	8
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 2	7
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 3	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 4	5
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 5	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 6	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 7	5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

อำเภอ/เครือข่าย	จำนวนโรงเรียน
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 8	6
เครือข่ายโรงเรียนอำเภอนครไทย 9	7
รวม	161

วัฒนธรรมองค์กร

เป็นเลิศบริการ ประสานเครือข่าย ประสานใจด้วยทีม

ค่านิยมองค์กร

ยิ้มแย้มแจ่มใส เต็มใจบริการ สำนักงานแห่งความสุข

วิสัยทัศน์

พัฒนาผู้เรียนสู่สังคมอนาคตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
2. พัฒนาสถานศึกษาให้มีความปลอดภัยแก่ผู้เรียน
3. ส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
4. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
5. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม
6. พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ
7. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
8. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับและจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่น การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่ อย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย
2. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เสมอภาค

มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน สอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคันได้รับการช่วยเหลือ ให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ได้รับการดูแลความปลอดภัยจาก ภัยคุกคาม 9 รูปแบบ ได้แก่ ภัยยาเสพติด ภัยความรุนแรง ภัยพิบัติต่าง ๆ อุบัติเหตุ โรคอุบัติใหม่ฝุ่น PM 2.5 การค้ำมนุษย์ การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงอาชญากรรมไซเบอร์ สามารถปรับตัวต่อ โรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ และรองรับวิถีชีวิตใหม่ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

5. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณความเป็นครู

6. สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

กลยุทธ์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของผลทดสอบระดับชาติ (O-NET) คือ ปีการศึกษา 2561 ค่าเฉลี่ย คือ 26.34 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับระดับประเทศลดลง 3.11 ปีการศึกษา 2562 ค่าเฉลี่ย คือ 28.52 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับระดับประเทศลดลง 4.73 ปีการศึกษา 2563 ค่าเฉลี่ย คือ 35.41 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับระดับประเทศลดลง 8.14 ปีการศึกษา 2564 ค่าเฉลี่ย คือ 32.97 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับระดับประเทศลดลง 6.25 และปีการศึกษา 2565 ค่าเฉลี่ย คือ 30.97 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับระดับประเทศลดลง 6.65 (รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3, 2565, น.11)

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
	ระดับประเทศ	564,292	37.62	
	สพป.พิษณุโลกเขต 3	1,710	30.97	
1.	บ้านห้อยเหิน	7	43.30	8
2.	บ้านชาติตระการ	11	29.55	82
3.	บ้านป่าแดง	70	31.79	55
4.	บ้านห้วยท้องฟาน	15	27.92	107
5.	บ้านนาล้อม	28	29.24	87
6.	บ้านท่าสะแก	22	27.56	110
7.	บ้านนาเปอะ	8	25.39	134
8.	บ้านนาจาน	8	26.17	127
9.	บ้านน้ำภาคน้อย	9	27.08	118
10.	บ้านป่ากรอง	2	26.56	122
	ชาติตระการ 1	180	29.46	15
11.	วัดบ่อภาค	10	29.06	93
12.	บ้านขวดน้ำมัน	5	29.38	86
13.	บ้านนาตอน	3	29.17	91
14.	บ้านขุนน้ำคับ	3	23.96	147
15.	บ้านบุงผลำ	5	23.758	148
16.	บ้านร่มเกล้า	32	24.80	141
17.	บ้านน้ำจวง	29	29.09	92
	ชาติตระการ 2	87	27.03	23
18.	บ้านโคกใหญ่	5	26.88	120
19.	บ้านแก่งบัวคำ	3	27.08	115
20.	บ้านสวนเหมียง	12	27.08	116
21.	บ้านหนองขาหย่าง	11	32.67	49

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
23.	บ้านห้วยช้างแพง	12	26.04	128
ชาติตระการ 3		45	26.16	24
24.	บ้านนาหล่ม	5	30.00	75
25.	บ้านเนินสุวรรณ	10	32.50	51
26.	ชุมชนวัดบ้านดง	19	32.57	50
27.	บ้านเนินทอง	24	26.95	119
28.	บ้านน้ำทองน้อย	10	29.69	81
29.	บ้านห้วยน้ำปลา	4	25.00	136
ชาติตระการ 4		72	29.45	16
30.	บ้านป่าซ่าน	7	51.79	3
31.	บ้านห้วยทรายทอง	4	44.53	7
32.	บ้านหนองกระดาศ	2	25.00	137
33.	บ้านหนองลาน	5	29.38	83
34.	นครไทยวิทยาคม	97	34.47	33
35.	บ้านหนองน้ำสร้าง	2	20.31	157
36.	บ้านพร้าว	18	27.08	117
37.	บ้านน้ำคลาด	3	21.88	155
นครไทย 1		138	31.81	6
38.	บ้านหนองกะท้าว	16	36.72	24
39.	บ้านน้ำตาก	9	30.90	65
40.	บางยางพัฒนา	3	23.96	145
41.	บ้านนาหนอง	4	34.38	37
42.	บ้านแก่งหว้าแก่งไฮ	17	27.39	111
43.	บ้านนาโพธิ์นาจาน	14	31.70	56
44.	บ้านหลังเขา	23	26.7	121
นครไทย 2		86	30.26	14

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
45.	บ้านท่าหินลาด	4	27.34	112
46.	ชุมชน 8 ราษฎร์อุทิศ	30	29.90	78
47.	บ้านห้วยตีนตั่ง	9	28.47	96
48.	บ้านห้วยน้ำไทร (สาขาร่องกล้าวิทยา)	14	26.56	125
49.	บ้านโป่งกะเมือ	2	23.44	149
50.	บ้านห้วยน้ำไซ	7	27.23	113
นครไทย 3		66	27.16	22
51.	บ้านถ้ำพริก	8	30.47	69
52.	บ้านเข็กใหญ่	7	28.13	99
53.	บ้านแยง	24	27.21	114
54.	เกษมสุขราษฎร์บำรุง	19	31.25	62
55.	บ้านหนองหิน	33	25.09	135
นครไทย 4		91	28.43	19
56.	บ้านนาแฝก	7	42.86	10
57.	บ้านน้ำกุ่ม	2	50.00	4
58.	บ้านนาชุมคั่น	7	40.18	13
59.	บ้านนาฟองแดง	4	35.16	30
60.	บ้านนาเมือง	4	35.94	27
61.	บ้านนาทุ่งใหญ่	0	0	159
นครไทย 5		24	40.83	1
62.	บ้านนาคล้าย	7	42.41	11
63.	บ้านน้ำลอม	9	34.38	36
64.	บ้านนาไก่อเขีย	13	36.30	26
65.	ประชาสงเคราะห์วิทยา	16	25.39	133
66.	กัลป์ยาณิวัฒนา 1	21	25.45	132

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
67.	ภูษิตรวมไทยพัฒนา	6	22.92	151
	นครไทย 6	72	31.14	10
68.	บ้านป่งตารอด	9	35.42	29
69.	บ้านกกม่วง	5	29.38	84
70.	บ้านน้ำพริก	13	28.37	98
71.	บ้านป่งปลาฝา	5	30.00	76
72.	บ้านยางโกกลน	1	21.88	156
	นครไทย 7	33	29.01	17
73.	สหภาพแรงงานการไฟฟ้าฯ	1	53.13	1
74.	ชุมชน 17 บ้านนาตาดี	10	52.81	2
75.	บ้านบ่อโพธิ์	3	33.33	42
76.	บ้านแก่งทุ่ง	8	26.56	123
77.	บ้านน้ำเลา	12	29.17	88
78.	บ้านป่ารวก	7	35.71	28
	นครไทย 8	41	38.45	2
79.	บ้านป่าคาย	2	29.69	79
80.	สิริราษฎร์พัฒนา	3	29.17	89
81.	วิทย์สัมพันธ์	24	28.65	95
82.	บ้านห้วยทรายเหนือ	18	27.60	109
83.	บ้านลาดค้อ	4	22.66	152
84.	บ้านห้วยเฮี้ย	13	31.01	63
85.	บ้านห้วยกอกพัฒนา	4	28.91	94
	นครไทย 9	68	28.24	20
86.	วัดทับยายเชียง	12	38.28	21
87.	วัดหนองมะคัง	13	33.17	44
88.	วัดกระบังมั่งคการาม	24	30.99	64

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
89.	วัดหอกกลอง	3	33.33	43
90.	ประชาอุปถัมภ์	6	22.40	153
91.	ทับยายเชียงวิทยา	0	0.00	160
พรหมพิราม 1		58	31.63	7
92.	ชุมชนดิฐอัมรุง	14	48.66	5
93.	ประชาสามัคคี	4	46.88	6
94.	วัดนาชุม	13	34.13	39
95.	วัดหนองหม้อแกง	2	34.38	34
96.	วัดเมมสุวรรณาราม	5	35.00	31
97.	ราษฎร์สามัคคี	5	38.75	18
98.	วัดท่าช้าง	9	32.99	47
99.	ราษฎร์บำรุง	3	30.21	71
พรหมพิราม 2		55	37.63	3
100.	วัดย่านยาวประชานุกูล	4	42.97	9
101.	ศรีพิรมย์วิทยา	10	30.00	74
102.	ผดุงวิทยา	12	32.81	48
103.	หนองสะแกประชานุกูล	6	28.13	103
104.	บ้านหนองไผ่	9	28.47	97
105.	วัดวังมะด่าน	15	29.38	85
พรหมพิราม 3		56	31.96	5
106.	บ้านคลองตกวิทยา	6	29.69	80
107.	วัดสมอสุวรรณาราม	11	34.38	38
108.	วัดทุ่งตาเปรี้ยว	7	25.00	140
109.	วัดทองโพรง	18	27.95	106
110.	วัดเขาน้อย	5	28.13	104

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
111.	วัดวังจี้งาม	3	21.88	154
พรหมพิราม 4		50	27.84	21
112.	ชุมชนวัดย่านขาด	17	38.97	15
113.	วัดห้วยดั่ง	23	31.93	54
114.	วัดสะพานหิน	11	31.25	58
115.	ศึกษากุลบุตร	12	28.13	101
116.	วัดคลองตาล	9	27.78	108
พรหมพิราม 5		72	81.61	8
117.	บ้านหนองห้าง	3	34.38	35
118.	บ้านคลองน้ำเนียบ	9	38.83	16
119.	บ้านบึงธรรมโรง	2	25.00	138
120.	วัดธรรมาราม	14	30.58	68
121.	วัดสนามไชย	6	30.73	66
122.	วัดทางไหล	16	24.61	142
123.	วัดวังวน	16	28.13	102
พรหมพิราม 6		66	30.33	13
124.	ราษฎร์ศรัทธาวิทยา	3	38.54	19
125.	วัดวงษ์	3	32.29	53
126.	บ้านหาดใหญ่	9	34.72	32
127.	บ้านมะตอง	6	40.10	14
128.	บ้านป่าสัก	21	41.37	12
129.	มะตองประชาสรรค์	11	36.65	25
พรหมพิราม 6		53	37.28	4
130.	วัดหัวเขาสมอคร้า	16	33.01	46
131.	วัดคลองมะเกลือ	17	32.35	52
132.	บ้านบึงวิทยา	10	38.75	17

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
133.	บ้านบึงวิทยา	5	24.38	143
134.	วัดเชิงหวาย	7	23.21	150
พรมพิราม 8		55	33.34	12
135	บ้านหนองมะคัง	6	38.02	23
136	วัดทองแท้	7	31.25	59
137.	ชุมชนบ้านท่างาม	6	23.96	146
138.	วัดเหล่าขวัญ	10	31.56	57
139.	บ้านเนินมะคืด	1	25.00	139
140.	บ้านท่ากระดุน	4	33.59	41
141.	วัดโบสถ์	72	31.25	61
142.	บ้านวัดโบสถ์	10	30.00	77
วัดโบสถ์ 1		116	30.58	11
143.	บ้านน้ำโจน	13	31.25	60
144.	วัดคันโขง	5	33.13	45
145.	บ้านแก่งคั่นนา	6	30.21	70
146.	บ้านห้วยเจียง	5	30.63	67
147.	วัดบ้านน้อย	10	26.56	124
148.	บ้านท่าหนองปากพาน	3	28.13	100
149.	ห้วยปลาไหล	5	25.63	129
150.	วัดหินลาด	6	29.17	90
151.	บ้านคลองช้าง	8	24.22	144
152.	บ้านหนองกระบาก	8	26.56	126
วัดโบสถ์ 2		69	28.55	18
153.	วัดเสนาสน์	6	38.54	20
154.	บ้านน้ำหัก	12	25.52	130
155.	วัดน้ำคบ	11	30.11	73

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนผู้ เข้าสอบ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
156.	วัดนาขาม	11	34.09	40
157.	บ้านหนองปลิง	4	38.28	22
158.	เขาไร่ศรีราชา	6	25.52	131
159.	บ้านแก่งเจ็ดแคว	1	28.13	105
160.	แก่งบ้านยางป่าคาย	6	30.21	72
วัดโบสถ์ 3		53	31.30	9

ตารางที่ 4 รายชื่อโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 สูงกว่าระดับประเทศ และผ่านเกณฑ์

ที่	โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
1.	สหภาพแรงงานการไฟฟ้าฯ	53.13	1
2.	ชุมชน 17 บ้านนาตาดี	52.81	2
3.	บ้านป่าซ่าน	51.79	3
4.	บ้านน้ำกุ่ม	50.00	4

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3, 2565

จากตารางสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ O-NET กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากข้อมูลจะเห็นได้ว่าการทดสอบระดับชาติ O-NET วิชาภาษาอังกฤษนั้นมีโรงเรียนจำนวน 4 โรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 สูงกว่าระดับประเทศ และผ่านเกณฑ์ 4 โรงเรียน ใน 160 โรงเรียนซึ่งการทำวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียน การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ O-NET กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการสอบระดับชาติให้มีคุณภาพและผ่านเกณฑ์ระดับชาติต่อไป ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้เลือกโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 สูงกว่าระดับประเทศ และผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 โรงเรียน ประกอบไปด้วยโรงเรียนดังต่อไปนี้

โรงเรียนบ้านป่าซ่าน

1. สถานที่ตั้ง ตั้งอยู่เลขที่ 48 หมู่ 3 ตำบลบ้านพร้าว อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65120 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สอนในระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ข้อมูลบุคลากร ปัจจุบันมีจำนวนบุคลากรในโรงเรียนบ้านป่าซ่านทั้งสิ้น 13 คน แบ่งเป็นบุคลากรชาย 4 คน และบุคลากรหญิง 9 คน ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ข้าราชการครู 8 คน พนักงานราชการ(ครู) 1 คน ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ 1 คน และนักการภารโรง 1 คน
3. ข้อมูลนักเรียน ข้อมูลของนักเรียนในปีการศึกษา 2566 พบว่า ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งสิ้น 126 คน โดยแบ่งเป็นระดับชั้นอนุบาล 27 คน และระดับชั้นประถมศึกษา 96 คน
4. ปรัชญา คือ ความกตัญญูทุกเวทีเป็นเครื่องหมายแห่งคนดี
5. อัตลักษณ์ คือ วายน้ำเป็น เล่นน้ำได้
6. เอกลักษณ์ คือ สุขภาพดี มีคุณธรรม
7. วิสัยทัศน์ คือ มาตรฐานการศึกษาดี ทักษะชีวิตเด่น วิถีชุมชนร่วมใจ ภาควิชาช่วยร่วมพัฒนา

8. พันธกิจ (Mission) คือ

8.1 จัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสอดคล้องกับสภาวะความก้าวหน้าของ สภาพแวดล้อมภายนอก

8.2 พัฒนาบุคลากรให้มีขวัญกำลังใจและมีความรู้ ทักษะสู่มาตรฐานวิชาชีพ

8.3 ร่วมมือกับชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

8.4 พัฒนาการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

9. สภาพบริบทของโรงเรียนบ้านป่าซ่าน

โรงเรียนบ้านป่าซ่านมีการวางแผนร่วมกันกับผู้บริหาร โดยคณะครูวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนอนุบาลไปจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากการที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐานให้สูงขึ้นนั้น ไม่ได้เริ่มต้นที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ต้องมีการปลูกฝังภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล โดยร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบย้อนหลัง 3 ปี เพื่อสังเกตตัวชี้วัดไหนที่ยังอ่อน เมื่อพบจุดที่ต้องพัฒนา โรงเรียนจะมีการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อให้คุณครู

สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น มีจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร โดยจัดตั้งโครงการเข้าไปในแผนปฏิบัติราชการ โดยชื่อโครงการว่า Leader In Me เพื่อให้ นักเรียนเชื่อว่า นักเรียนทุกคนสามารถที่จะเป็นผู้นำได้ มีการบูรณาการภาษาอังกฤษ เข้าไปในรายวิชาต่าง ๆ มีการจัดทำค่ายภาษาอังกฤษ English Camp วางแผนและจัดการเกี่ยวกับหัวข้อเรียนรู้ยังง ให้ความสุข มีการขับเคลื่อนให้นักเรียนแสดงความสามารถด้วยการร้องเพลงสากล เล่นดนตรี ให้นักเรียนเปิดใจ ชอบเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข ในส่วนของการนิเทศการ เรียนการสอน จุดเด่นของการนิเทศในชั้นเรียน ผู้อำนวยการจำเป็นต้องศึกษาหลักสูตร เพื่อให้เกิด ความแม่นยำ และสามารถแลกเปลี่ยนพูดคุยกับครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ รวมไปถึงพูดคุยกับ นักเรียน เกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นการ ฟังการ พูดการ อ่าน การเขียน ในห้องเรียนที่ทำการนิเทศ พร้อมทั้งเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และ ถ้ามีปัญหา ก็ จะดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกันเพื่อทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม

1. สถานที่ตั้ง ตั้งอยู่เลขที่ 138 หมู่ที่2 ตำบลน้ำกุ่ม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65120 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สอนในระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ข้อมูลบุคลากร ปัจจุบันมีจำนวนบุคลากรในโรงเรียนบ้านน้ำกุ่มทั้งสิ้น 7 คน แบ่งเป็น บุคลากรชาย 2 คน และบุคลากรหญิง 5 คน ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ข้าราชการครู 6 คน
3. ข้อมูลนักเรียน ข้อมูลของนักเรียนในปีการศึกษา 2566 พบว่า ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งสิ้น 54 คน โดยแบ่งเป็นระดับชั้นอนุบาล 12 คน และระดับชั้นประถมศึกษา 42 คน
4. วิสัยทัศน์ คือ ร่วมบริหาร ประสานชุมชน มุ่งผลพัฒนาผู้เรียนได้มาตรฐานการศึกษา พัฒนาครูและสิ่งแวดล้อม สำนึกในความเป็นไทย มีใจคุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง
5. พันธกิจ (Mission) คือ
 - 5.1 จัดการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 5.2 พัฒนาครูให้มีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับหลักสูตรเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 5.3 สร้างจิตสำนึกในความเป็นไทย อนุรักษ์ป่าไม้และพัฒนาสิ่งแวดล้อม น้อมนำ เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 - 5.4 ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ ในสังคมได้อย่างมีความสุข
6. สภาพบริบทของโรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม

โรงเรียนบ้านน้ำกุ่มมีการวางแผนสังเกตผลข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษจากปีที่ผ่านมา เพื่อดูสาระ และตัวชี้วัดที่ยังมีคะแนนน้อย โดยใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ซึ่งเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนรวมไปถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามสาระ และตัวชี้วัดจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรโรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษวันละคำ รวมไปถึงประโยชน์การสนทนาภาษาอังกฤษ บริเวณหน้าเสาธงและก่อนเข้าเรียนช่วงบ่ายจะมีการรวมแถวนักเรียนก่อนเข้าเรียน จัดกิจกรรมการซ่อมเสริมทันทีหรือในระยะเวลาที่นักเรียนพร้อม นำแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษของปีที่ผ่านมา ให้นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจ ต่อเนื่อง ในช่วง ก่อนสอบ พร้อมกับการเฉลย คำตอบ ไปพร้อมกับการติวเข้ม รวมทั้งฝึกฝนฝึกซ้อมนักเรียน เกี่ยวกับการร่วม การแข่งขันศิลปหัตถกรรมและวิชาการทุกระดับโดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ ในส่วนของการนิเทศการเรียนการสอนทางโรงเรียนได้จัดทำแผนการนิเทศเป็นภาคเรียน อย่างน้อย 1 ภาคเรียน หรือ 2 ครั้งต่อ 1 ปีการศึกษา โดยแต่งตั้งคำสั่งมอบหมายผู้อำนวยการ หัวหน้าวิชาการ ครูร่วมสายชั้นเป็นผู้นิเทศและเป็นผู้สังเกตการณ์สอน โดยการนิเทศนั้นผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะนิเทศ แผนการจัดการเรียนรู้ มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูผู้สอนโดยการใช้กระบวนการ PLC เป็นเครื่องมือหนึ่ง เสมือนเป็นการนิเทศ เพื่อพร้อมที่จะรับฟังปัญหาต่าง ๆ และเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี

1. สถานที่ตั้ง ตั้งอยู่เลขที่ 133 หมู่ที่ 11 ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65120 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สอนในระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ข้อมูลบุคลากร ปัจจุบันมีจำนวนบุคลากรในโรงเรียนบ้านนาตาดีทั้งสิ้น 14 คน แบ่งเป็นบุคลากรชาย 6 คน และบุคลากรหญิง 8 คน ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ข้าราชการครู 10 คน ครูอัตราจ้าง 1 คน พนักงานของรัฐ 1 คน และนักการภารโรง 1 คน
3. ข้อมูลนักเรียน ข้อมูลของนักเรียนในปีการศึกษา 2566 พบว่า ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งสิ้น 114 คน โดยแบ่งเป็นระดับชั้นอนุบาล 24 คน และระดับชั้นประถมศึกษา 90 คน
4. ประสิทธิภาพ คือ ความตั้งใจใฝ่ศึกษา เป็นที่มาของความสำเร็จ
5. วิสัยทัศน์ คือ นักเรียนคุณภาพ สภาพแวดล้อมดี เทคโนโลยีทันสมัย ร่วมใจชุมชน มุ่งผลตามมาตรฐานการศึกษา พัฒนาคุณภาพ จริยธรรม น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
6. สภาพบริบทของโรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี

ในด้านการวางแผนผู้บริหารได้มีการประชุมโดยให้ครูที่มีส่วนรับผิดชอบในการสอนเพื่อหาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษนั้น มาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้ครูผู้สอนนำสาระมาตรฐาน และตัวชี้วัดที่ควรเน้นมาจัดการเรียนการสอน

ให้กับนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อสอบว่าควรเน้นไปทางด้านใดจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรได้มีการเสนอโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน รายวิชา ภาษาอังกฤษ ให้แก่ผู้บริหารได้อนุมัติและเข้าไปอยู่ในแผนปฏิบัติราชการของโรงเรียน โดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียน ได้มีการจัดทำโครงการร่วมกัน โดยเริ่มตั้งแต่ การจำคำศัพท์ ที่ออกสอบ จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานบ่อย และให้นักเรียนอ่านประโยคภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และนำคำสั่งที่ได้มาแต่งประโยค ในสมุดบันทึก มีการเล่นเกมภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนอ่านตามก่อนในครั้งแรก และเมื่อคล่องแล้ว ให้นักเรียน มาอ่านหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และความรู้ความจำนิเทศการเรียนการสอนผู้บริหาร และครูหัวหน้าวิชาการของโรงเรียนได้ร่วมกัน นิเทศห้องเรียน ภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อแนะนำคุณครูในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษ ให้สามารถเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มีการร่วมประชุม คณะครูที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการ PLC เพื่อหาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง

1. สถานที่ตั้ง บ้านโคกคล้าย ตั้งอยู่ เลขที่ 103 หมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65120 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สอนในระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ข้อมูลบุคลากร ปัจจุบันมีจำนวนบุคลากรในโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวงทั้งสิ้น 6 คน แบ่งเป็นบุคลากรชาย 0 คน และบุคลากรหญิง 6 คน ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ข้าราชการครู 3 คน ครูอัตราจ้าง 1 คน พนักงานราชการ 1 คน
3. ข้อมูลนักเรียน ข้อมูลของนักเรียนในปีการศึกษา 2566 พบว่า ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งสิ้น 35 คน โดยแบ่งเป็นระดับชั้นอนุบาล 7 คน และระดับชั้นประถมศึกษา 28 คน
4. ปรัชญา คือ ความตั้งใจใฝ่ศึกษา เป็นที่มาของความสำเร็จ
5. วิสัยทัศน์ คือ สหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวงสถานศึกษาที่เน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีความใฝ่รู้สู่มาตรฐานบริหารแบบมีส่วนร่วม
6. พันธกิจ (Misson) คือ
 - 6.1 พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับชั้นตามหลักสูตร
 - 6.2 ส่งเสริมประชากรวัยเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง
 - 6.3 ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างจิตสำนึกในความเป็นไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 6.4 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

6.5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ

6.6 ส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชน ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศึกษา

7. สภาพบริบทของโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวงฯ

ในด้านด้านการวางแผนมีการประชุมครูหัวหน้าวิชาการ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้คำแนะนำในการสังเกตตัวชี้วัด โดยส่วนใหญ่จะนำข้อสอบโอเน็ตในแต่ละปีมาวิเคราะห์ โดยดูว่าส่วนใหญ่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติจะออกข้อสอบไปในแนวทางไหน ตัวชี้วัดอะไรบ้าง จุดอ่อน จุดแข็ง และจุดที่ควรพัฒนา เพื่อนำผลรวมของการทดสอบไปวางแผนในการจัดการเรียน การสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โรงเรียนได้มี การจัดกิจกรรม English For Today เป็นกิจกรรมที่อยู่ในโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อการจัด กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษโดย ให้นักเรียนได้ค้นหาประโยคและแต่งประโยค มานำเสนอหน้าเสาธง และให้นักเรียนที่เข้าร่วมหน้าเสาธงอ่านตาม เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนนั้นได้ มีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะเข้าชั้นเรียน เน้นย้ำการเรียนการสอน ตรงตามหลักสูตร และฝึกท่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่มักจะออกสอบ ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ เพื่อให้ ให้นักเรียนได้เกิดความรู้ความจำ และสามารถทำข้อสอบได้ และโรงเรียนยังมีการเข้าร่วมโครงการ ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งจัดโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจก่อนการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน O-NET ในส่วนของนิเทศการเรียนการสอน โรงเรียนมีการนิเทศการ สอนเรียนการสอนเดือนละ 1 ครั้งของทุกเดือน โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะประเมิน และเป็นที่ปรึกษา คอยให้คำปรึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะครู โดยพยายามให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบูรณา การภาษาอังกฤษเข้าร่วมกับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอน แบบต่างๆที่น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนได้สนใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ทองใบ ทองภูบาล (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อ การสื่อสาร และเจตคติของนักเรียนที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังโพรงงามวิทยา จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งเจตคติต่อการเรียนการพูด เพื่อการ สื่อสารสูงขึ้นกว่า ก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อุไรวรรณ แซ่อ่อง (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัด นครปฐม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กนกภรณ์ เทสินทโชติ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1 และ 2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 246 คน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านบุคลากรทางการศึกษา และปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี

วุฒิชัย โฉนนท์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการบริหารของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 โดย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการบริหารและตรวจกระบวนการบริหาร ของ โรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร รองผู้บริหาร ศึกษาพิเศษฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 และผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาและนักเรียน โรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศรางวัลระดับดีเด่นและรางวัลระดับดี ประจำปี 2557 จำนวน 2 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลในประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษากระบวนการบริหาร จำนวน 24 คน และตรวจกระบวนการจำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปมัย โดยการเปรียบเทียบข้อมูลจัดหมวดหมู่ให้เป็นระบบ ประมวลประเภทของข้อมูลและคุณลักษณะของประเภทข้อมูลเดียวกันเข้าด้วยกัน นำเสนอผลการวิจัย แบบความเรียง

อัจฉราพร แถมวัน (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 5 ปัจจัยส่วน

ใหญ่อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียนในรายข้อ เมื่อขาดเรียนนักเรียนติดตามสอบถามงานจากเพื่อนหรือจากครูและปัจจัยด้านครูผู้สอนในรายข้อ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ

อมรรัตน์ ผุดสุวรรณ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เรื่องรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis Results) เกี่ยวกับองค์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันด้านการฟัง ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถจำแนกได้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนบนสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา 2. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 3. กิจกรรมการเรียนการสอนบนสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา 4. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษา 6. การจัดการเรียนการสอนภาษาแบบบูรณาการ 7. การจัดกิจกรรมทางภาษาด้านการฟัง 8. การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

พัชรมัย ทองแดง (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวปฏิบัติที่ดีของการบริหารงานวิชาการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นตอนการวางแผน วิเคราะห์ผลการทดสอบ O-NET วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับวางแผน 2. ขั้นตอนการจัดองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมาย ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษร่วมกันพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สนับสนุนสื่อตามความ ต้องการและความเหมาะสม 3. ขั้นตอนการจัดดำเนินงาน ครูมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีการใช้สื่อนวัตกรรม เน้นปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาระหว่างครูกับ นักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน 4. ขั้นตอนนิเทศภายใน แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้เป็นระยะ (โดยใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และสะท้อนผลที่จะนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ 5. ขั้นตอนประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน และจัดทำรายงานเพื่อเป็นข้อมูลการพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

ปิยะสันต์ วรรณภพ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 2 มีจำนวน 4 ด้านคือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้เรียน และด้านผู้ปกครอง พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้

บริหารจัดการในโรงเรียน โดยมีครูผู้สอนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อเทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการระดมทรัพยากรโดยเฉพาะงบประมาณเพื่อจ้างครูผู้สอนให้ครบชั้นเรียน มีการวางแผนพัฒนาวิชาการโดยกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ นำตัวชี้วัดที่ปรากฏในข้อสอบระดับชาติ นำมาประเมิน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม เอาใจใส่ให้นักเรียนในการเรียนการสอนในการทดสอบระดับชาติ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ดอฟตี และ พิกา (Doughty & Pica, 1986) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียน การสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ชนิดการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (information-gap) โดยการทำวิจัยต่อเนื่อง 2 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นปฏิบัติ ว่ากิจกรรมใดจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่วนการวิจัยครั้งที่สองเป็นการวิจัยเปรียบเทียบลักษณะของกิจกรรม 3 รูปแบบ คือกิจกรรมประเภทที่มีครูเป็นผู้ควบคุมดูแลชั้นเรียน กิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ และกิจกรรมคู่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งแรกคือ งานปฏิบัติประเภทแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประเภทที่สองเป็นงานปฏิบัติที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลการศึกษา พบว่า งานปฏิบัติประเภทแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษามากกว่า และกิจกรรมประเภทที่มีครูเป็นผู้ควบคุมดูแลหน้าชั้นเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ และกิจกรรมคู่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่า

บินดา (Binda. 1989, p.1492-A) ได้ศึกษาเรื่อง ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า ผู้บริหารเกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรให้สนองความต้องการของนักเรียน ดังนั้น จึงได้ทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ให้กับการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ทดแทนหลักสูตรเก่า เลื่อนขั้นตัวเองและคณะจัดสรรวัสดุการสอนให้ ให้ตัวอย่างการสอนที่ดี ขยายโครงสร้างทางการบริหารและส่งเสริมการเป็นผู้นำ ผู้บริหารตระหนักถึงสิ่งที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย คือ กลุ่มสมาชิกหรือผู้รับคำปรึกษา การปรับปรุงหลักสูตรระยะแรกตามนโยบายส่วนกลาง ส่วนประกอบทางเนื้อหาและภาพที่เห็นได้ชัดเจนเกี่ยวกับหลักสูตร

กูเดน-โจนส์ (Gooden-Jones, 1996, p.1950A) ได้ทำศึกษานักเรียนวิทยาลัยชุมชน 10 คน ที่ไม่ค่อยมีทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบการมีส่วนร่วม เป็นระยะเวลา 4 เดือน สอนโดยใช้เทคนิคการระดมความคิด ให้ร่วมมือกันในการอ่าน รวมถึงร่วมมือกันฝึกฝนด้านการเขียน พบว่าการฝึกฝนร่วมกันบ่อยๆ ทำให้พัฒนาทักษะทางด้านความคิด การจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมทั้งแบบรวมกลุ่มทั้งหมดและแบบจับคู่ พบว่า การใช้วิธีการสอนแบบการมีส่วนร่วมช่วยให้นักเรียนมีทักษะด้านการเขียนดีขึ้น นักเรียน 8 คนผ่านการทดสอบการประเมินด้านการเขียน และสามารถแสดงออกทางด้านความรู้สึกผ่านทักษะด้านการเขียนได้ดีขึ้น

คูมาร์ (Kumar, 1996, p.130) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการสอนของครูระดับประถมศึกษา ระหว่างครูดีเด่นและครูใหม่ พบว่า ครูดีเด่นและครูใหม่มีพฤติกรรมการสอนที่เหมือนกัน ในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และส่วนที่แตกต่างกันคือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูดีเด่นจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีกว่าครูใหม่

เวโดโก และ เบลมอนท์ (Verdogo; & Belmonte: 2005) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ดิจิทัลสตอรี (Digital Stories) เพื่อพัฒนาความเข้าใจด้านการฟังภาษาอังกฤษของเด็กชาวสเปนในช่วงอายุ 6 ปีที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคำแนะนำของครูจากหนังสือคู่มือครูโดยไม่ใช้อินเทอร์เน็ตใน 2 สัปดาห์แรก ส่วนกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนตามคำแนะนำของครูจากหนังสือคู่มือครูและใช้ดิจิทัลสตอรีจากอินเทอร์เน็ตผลการศึกษาพบว่าเด็กกลุ่มทดลองมีการพัฒนาการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถเข้าใจคำสั่งและโต้ตอบจากเรื่องที่ฟังได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. การสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. เป็นโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนนขึ้นไป (โดยคะแนนเต็ม 100 คะแนน) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2565 ซึ่งมีทั้งหมด 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านป่าซ่าน โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้าฯ โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี ผู้ให้ข้อมูล สำคัญ รวมทั้งสิ้น 20 คน ได้แก่
 - 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน
 - 2.2 ครูหัวหน้าวิชาการ จำนวน 4 คน
 - 2.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน
 - 2.4 ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 8 คน โดยให้สถานศึกษาคัดเลือก

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

การจัดเตรียมการวิจัย

โดยมีรายละเอียดการจัดเตรียมการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลแนวคิดทฤษฎีจากวรรณกรรมเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย จากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย บทความ วารสาร เว็บไซต์ และเอกสารวิชาการอื่น ๆ เกี่ยวกับการถอดบทเรียน การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. สำนักรายชื่อโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือก เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เป็นโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนนขึ้นไป ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2565
3. นำรายชื่อโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา สรุปลงเลือกโรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ โรงเรียนบ้านป่าซ่าน โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้า โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี เหตุผลที่เลือกโรงเรียนดังกล่าวเนื่องจาก มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ข้อ 2
4. ติดต่อประสานงานแจ้งความจำนงค์กับโรงเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ที่ใช้เป็นโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือราชการของความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย
 - 4.1. สัมภาษณ์เชิงลึกให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่พบ ปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสำเร็จและวิธีดำเนินการ

การดำเนินการวิจัย

เป็นขั้นตอนการศึกษาวิเคราะห์ กำหนดกรอบแนวคิดและรายละเอียดเพื่อดำเนินการวิจัยเบื้องต้นโดยแบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

5. ศึกษาเอกสาร และสังเคราะห์ประเด็นที่จะนำมาทำเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ตั้งไว้เพื่อจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structure Interview)

- 5.1 ยกร่างประเด็นข้อคำถามที่จะสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด ในการวิจัย

5.2 นำร่างประเด็นข้อคำถามที่ต้องการสัมภาษณ์ไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

5.3 ปรับปรุงแก้ไข ประเด็นคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำ แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

6. การศึกษาข้อมูลในภาคสนามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยศึกษาบริบท ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) เพื่อเก็บรวบรวมร่องรอยเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน กิจกรรม ของโรงเรียนที่โรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนนขึ้นไป ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2565 ผ่าน การศึกษาเอกสาร การสังเกต และการสัมภาษณ์

6.1 ศึกษาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผ่านการสัมภาษณ์ (Interview) โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ตามกรอบที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ไว้ 7 ประเด็น ได้แก่ 1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ 2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 3. จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง 4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร 5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง 6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน 7. นิเทศการเรียนการสอน มาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ลักษณะการสัมภาษณ์ เป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) เพื่อเก็บข้อมูล ให้ครอบคลุมจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ซึ่งผู้วิจัยนำหนังสือไปยังโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายในโรงเรียนที่เป็น โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ที่โรงเรียนบ้านป่าซ่าน ในวันที่ 4 มีนาคม 2567 โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี ในวันที่ 5 มีนาคม 2567 โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม ในวันที่ 11 มีนาคม 2567 โรงเรียนสหภาพแรงงาน การไฟฟ้าฯ ในวันที่ 12 มีนาคม 2567

6.2 นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาเอกสาร สังเกต และสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสรุปเป็นการถอดบทเรียนของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 นำไปสู่ความสำเร็จในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

รายงานผลการวิจัย

7. นำเสนอผลการวิจัยแบบความเรียง ให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดการวิจัย จัดทำร่าง รายงานผลการวิจัย เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ พิมพ์ และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) ทั้งหมด 7 แนวทาง ได้แก่

1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ
2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

3. จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร
5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน
7. นิเทศการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์การจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน

การสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) มีขั้นตอนการสร้าง และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด การวิจัย และโครงสร้างของข้อคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

ขั้นที่ 2 สังเคราะห์ประเด็นและข้อคำถามเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ยกร่างในขั้นที่ 2 ไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ ฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 5 นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายจริงในงานวิจัยตามที่ระบุไว้ในขอบเขตการวิจัย เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการศึกษาเอกสาร สังเกต และสัมภาษณ์ นอกเหนือจากการใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลแล้ว ยังมีเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ อีก คือ กล้องถ่ายรูป เครื่องบันทึกเสียง และสมุดบันทึก หากข้อมูลในประเด็นใดไม่ชัดเจนผู้วิจัย ได้โทรศัพท์สัมภาษณ์เพิ่มเติม โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. หลังจากคัดเลือกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย
2. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยังโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยตัวเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยว่า ผู้วิจัยต้องการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียน รวมทั้งชี้แจงขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาในการเก็บ รวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียน เอกสารรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสังเกตการดำเนินงานวิชาการ และบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ลงสมุดบันทึก
4. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล มีการดำเนินงาน ดังนี้
 - 5.1 การลดทอนข้อมูล ผู้วิจัยทบทวนข้อมูล ตัดทอนข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออก จัดพิมพ์เก็บไว้แยกแยะลักษณะตามประเด็นและหัวข้อเรื่องที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย
 - 5.2 การตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าความตรงของเนื้อหา (Content Validity) กำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้ +1 คือ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 คือ ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่

-1 คือ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

เกณฑ์การแปลความหมาย

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยทั้งจากการสัมภาษณ์ สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และศึกษาเอกสาร ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกิดจากความมั่นใจ เชื่อใจ และปราศจากข้อสงสัยว่าจะไม่สามารถหาข้อมูล ใหม่ ๆ อื่นใดได้อีกจากกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 โรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่มีความอึดตัว เพียงพอแล้ว และเป็นข้อมูลที่ตรงกันทั้ง 4 โรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยจากข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่น และ ปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ที่จะค้นหาคำตอบต่อไป (ชาย โพธิ์สีตา, 2552, น.180-183) จึงนำข้อมูล ดังกล่าวนั้นมาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และจัดหมวดหมู่ให้เป็นระบบ ประมวลประเภทของข้อมูล และคุณลักษณะของประเภทข้อมูลเดียวกันเข้าด้วยกัน และนำเสนอ ผลการวิจัยแบบความเรียง

3. ผู้วิจัยมีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Source Triangulation) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องเพียงพอ และความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่าจะสามารถตอบปัญหาของการศึกษาได้อย่างครบถ้วน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการ การนำข้อมูลที่เก็บจากหลากหลายเครื่องมือ หลากหลายวิธีการ หลากหลายกลุ่มบุคคลมาให้ข้อมูล จะทำการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง สามารถ ตอบปัญหาการวิจัย โดยการตรวจสอบแหล่งข้อมูลพิจารณาใน แหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ ในการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้การตรวจสอบจากแหล่งบุคคล มากที่สุด โดยการสอบถามข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายหลายกลุ่ม ในคำถามเดียวกัน และจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญประเด็นเดียวกันจากแหล่งบุคคลหลาย ๆ คน เพื่อเป็นการยืนยันในข้อมูลที่ได้รับว่ามี ความถูกต้องหรือไม่ (สุภางค์ จันทวานิช, 2547, น.31-33)

4. นำเสนอข้อมูลในรูปความเรียงตามวัตถุประสงค์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 โดยให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 20 คน จำแนกเป็น 1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน 2. ครูหัวหน้าวิชาการ จำนวน 4 คน 3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน และ 4. ตัวแทนประธานคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 8 คน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ในประเด็นการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน 7 ประเด็น โดยยึดหลักการบริหาร PDCA ประกอบด้วย 1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันพื้นฐานภาษาอังกฤษ 2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 3. จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง 4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร 5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง 6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน 7. นิเทศการเรียนการสอน ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันพื้นฐานภาษาอังกฤษ (Plan)

“มีการวางแผนร่วมกันกับผู้บริหาร โดยคณะครูวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนอนุบาลไปจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากการศึกษาที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติดิฉันพื้นฐานให้สูงขึ้นนั้น ไม่ได้เริ่มต้นที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ต้องมีการปลูกฝังภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้น

อนุบาล โดยร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบย้อนหลัง 3 ปี เพื่อสังเกตตัวชี้วัดไหนที่ยังอ่อนเมื่อพบจุดที่ต้องพัฒนา โรงเรียนจะมีการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อให้คุณครูสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 2 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1

“สังเกตผลข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษจากปีที่ผ่านมา เพื่อดูสาระ และตัวชี้วัดที่ยังมีคะแนนน้อย โดยใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ซึ่งเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนรวมถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามสาระ และตัวชี้วัด” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“ผู้บริหารได้มีการประชุมโดยให้ครูที่มีส่วนรับผิดชอบในการสอนเพื่อหาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษนั้น มาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้ครูผู้สอนนำสาระมาตรฐาน และตัวชี้วัดที่ควรเน้นมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อสอบว่าควรเน้นไปทางด้านใด” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 3 สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 3

“มีการประชุมครูหัวหน้าวิชาการ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้คำแนะนำในการสังเกตตัวชี้วัด โดยส่วนใหญ่จะนำข้อสอบโอเน็ตในแต่ละปีมาวิเคราะห์ โดยดูว่าส่วนใหญ่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติจะออกข้อสอบไปในแนวทางไหน ตัวชี้วัดอะไรบ้าง ดูจุดอ่อน จุดแข็ง และจุดที่ควรพัฒนา เพื่อนำผลรวมของการทดสอบไปวางแผนในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

จากการสัมภาษณ์มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ ผู้บริหารและครูมีการประชุมร่วมกันวางแผน แบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร ครูหัวหน้าวิชาการ ครูวิชาภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย รวมถึงครูปฐมวัย โดยทำความเข้าใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง และดูข้อสอบจาก Test Blue Print ซึ่งเป็นตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ซึ่งระบุขอบเขตเนื้อหาและจำแนกรูปแบบของข้อสอบ โดยวิเคราะห์จากสาระ มาตรฐาน คุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ใช้ในการสอบ ตัวชี้วัดรวมไปถึงรูปแบบข้อสอบ(จำนวนข้อ) และคำแนะนำในแต่ละข้อ รวมถึงศึกษาและวิเคราะห์จากผลการทดสอบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ในภาพรวมของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของโรงเรียน เมื่อเทียบกับระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียน เมื่อวิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว จึงมา

วิเคราะห์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งพื้นฐาน รายสาระ คือ 1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2. ภาษาและวัฒนธรรม 3. ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชน รายคะแนน และรายข้อ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการประเมินของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งพื้นฐานของโรงเรียนนำไปใช้ในการกำหนดเป้าหมาย ปรับปรุง และทบทวนการจัดการเรียนการสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และนำไปวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และส่งผลให้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดั้งพื้นฐานของโรงเรียนมีผลสูงขึ้น

สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

(Do)

“ทุก ๆ เข้าโรงเรียนจะมีการพูดประโยค ในบทสนทนาภาษาอังกฤษ ก่อนเข้าห้องเรียน และเมื่อเข้าห้องเรียน จะมีประโยคสนทนาภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียน จดบันทึกคำศัพท์ เกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษ ลงไปในสมุดบันทึกภาษาอังกฤษ และส่งเสริม ทางด้าน ภาษาอังกฤษ จากคำศัพท์พื้นฐาน มีการเปิดคลิปเสียงภาษาอังกฤษให้นักเรียนดูทาง YouTube และ เว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ และเป็นพื้นฐานในการสอบ ทางการศึกษาระดับชาติ ขึ้นพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษ” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สำคัญตั้งนั้นฝ่ายวิชาการ จึงได้ทำกิจกรรมในทุกๆเข้า นักเรียน จะมีการนำเสนอประโยคภาษาอังกฤษ โดยมีผู้นำในการพูดและให้นักเรียนที่เหลือ พูดและ อ่านตามเพื่อให้เกิดความเคยชิน มีการใช้สื่อใบงานอิเล็กทรอนิกส์ที่น่าสนใจจากอินเทอร์เน็ต เพื่อ กระตุ้นให้ผู้เรียนนั้นให้นักเรียน สนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ใน การสื่อสารทั่วโลกและ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 4 สัมภาษณ์ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 2

“การที่นักเรียนจะได้ตระหนักถึง วิชาภาษาอังกฤษ นั้นจะต้องเริ่มจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ให้ความสำคัญ เมื่อคุณครูพร้อมที่จะสอนนักเรียน นักเรียนก็พร้อมที่จะตระหนักถึงวิชาภาษาอังกฤษ โดยเริ่มตั้งแต่ คำศัพท์พื้นฐาน โดยการฝึกนักเรียน ในโรงเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พูดอ่านและเขียนบทสนทนาวันละประโยค และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรเช่น วันคริสต์มาส และค่ายภาษาอังกฤษของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“สร้างความตระหนักโดยให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมในช่วงตอนเช้า ในเวลาเช้าแถวโดยการให้นักเรียน นำเสนอภาษาอังกฤษวันละคำ พร้อมทั้งแต่งประโยค และให้นักเรียนจดบันทึกลงไปในสมุดจดคำศัพท์ มีการใช้สื่อการสอนจาก DLTV ร่วมเข้ามาในการจัดการเรียนการสอน และอธิบายถึงโลกปัจจุบันที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร และภาษาอังกฤษสามารถที่จะสื่อสารได้ทั่วโลก” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การที่จะสร้างความตระหนักให้แก่ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้นจะต้องเริ่มจากครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษและรับการพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยโรงเรียนมีการสร้างความตระหนักโดยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน โดยตั้งแต่เริ่มเข้า

เรียนจะสร้างความตระหนักโดยการกล่าวคำทักทายเป็นภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้สื่อสารกับครูเวรประจำวัน และในช่วงเช้าช่วงเวลาเช้าแถวเคารพธงชาติจะมีการให้นักเรียนภาษาอังกฤษประจำวันซึ่งให้นักเรียนได้พูดเป็นประโยค การใช้สื่อการเรียนการสอน เปิดเว็บไซต์ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงโลกในยุคปัจจุบันว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตทั่วไป ในทางธุรกิจ ในการศึกษา และภาษาอังกฤษยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องใช้ในอนาคต

จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง (Do)

“ผู้บริหารและคณะครูมีการจัดทำหลักสูตร ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โดยเน้นตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ และจัดหาหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ที่ตรงกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งเน้นย้ำตัวชี้วัด ที่ตรงกับหลักสูตรของโรงเรียน คือหนังสือภาษาอังกฤษของ Say Hello เพราะเป็นภาษาอังกฤษเริ่มจากพื้นฐานและทำให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนมีการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด จัดทำแผนจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด โดยการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านจะมีการ เน้นย้ำ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิชาการสอนซ่อมเสริม” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 5 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 2

“ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูในโรงเรียน ได้มีการจัดทำ และปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาให้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน รายวิชาภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ให้เป็นปัจจุบัน คำนึงถึงมาตรฐานและตัวชี้วัด ที่นักเรียนต้องรู้และนักเรียนควรรู้ เพื่อให้นำไปสอบวัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบ ทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน เน้นให้นักเรียน มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดสมรรถนะ 5 ประการ 1. ด้านการสื่อสาร 2. ด้านการคิด 3. ด้านการแก้ปัญหา 4. ด้านการใช้ทักษะชีวิต 5. ด้านการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนครูให้มีการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย และสามารถสร้างนวัตกรรมได้” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“เนื่องจากโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จึงได้มีการจัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางโดยอิงจากการจัดการเรียน การสอนผ่านมัลติการศึกษากาทางไกลผ่านดาวเทียมDLTV และแผนการจัดการเรียนรู้ ของการศึกษามัลติการศึกษากาทางไกลผ่านดาวเทียมDLTV เข้าร่วมเครือข่าย ยกกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจก่อนการทดสอบ ทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการจัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง ครูผู้สอนจะต้องทราบถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อที่จะนำไปจัดทำแผนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดจะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดสมรรถนะ 5 ประการดังนี้ คือ มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอน มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร (Do)

“จัดตั้งโครงการเข้าไปในแผนปฏิบัติราชการ โดยชื่อโครงการว่า Leader In Me เพื่อให้ นักเรียนเชื่อว่า นักเรียนทุกคนสามารถที่จะเป็นผู้นำได้ มีการบูรณาการภาษาอังกฤษ เข้าไปในรายวิชาต่าง ๆ มีการจัดทำค่ายภาษาอังกฤษ English Camp วางแผนและจัดการเกี่ยวกับหัวข้อเรียนรู้อย่าง ให้ความมีความสุข มีการขับเคลื่อนให้นักเรียนแสดงความสามารถด้วยการร้องเพลงสากล เล่นดนตรี ให้นักเรียนเปิดใจ ชอบเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษวันละคำ รวมไปถึงโครงการสนทนาภาษาอังกฤษ บริเวณหน้าเสาธงและก่อนเข้าเรียนช่วงบ่ายจะมีการรวมแฉกนักเรียนก่อนเข้าเรียน จัดกิจกรรมการซ่อมเสริมทันทีหรือในระยะเวลาที่นักเรียนพร้อม นำแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานภาษาอังกฤษของปีที่ผ่านมา ให้นักเรียนศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในช่วง ก่อนสอบ พร้อมกับ การเฉลย คำตอบ ไปพร้อมกับการติวเข้ม รวมทั้งฝึกฝนฝึกซ้อมนักเรียน เกี่ยวกับการร่วม การแข่งขัน ศิลปหัตถกรรมและวิชาการทุกระดับโดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“ได้มีการเสนอโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติขึ้นพื้นฐาน รายวิชาภาษาอังกฤษ ให้แก่ผู้บริหารได้อนุมัติและเข้าไปอยู่ในแผนปฏิบัติราชการของโรงเรียน โดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียน ได้มีการจัดทำโครงการร่วมกัน โดยเริ่มตั้งแต่ การจำคำศัพท์ ที่ออกสอบจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานบ่อย และให้นักเรียนอ่านประโยคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และนำคำสั่งที่ได้มาแต่งประโยค ในสมุดบันทึก มีการเล่นนิทานภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนอ่านตามก่อนในครั้งแรก และเมื่อคล่องแล้ว ให้นักเรียน มาอ่านหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และความรู้ความจำ” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนได้มี การจัดกิจกรรม English For Today เป็นกิจกรรมที่อยู่ในโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษโดย ให้นักเรียนได้ค้นหาประโยค และแต่งประโยค มานำเสนอหน้าเสาธง และให้นักเรียนที่เข้าร่วมหน้าเสาธงอ่านตาม เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนนั้นได้ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะเข้าชั้นเรียน เน้นย้ำการเรียนการสอน ตรงตามหลักสูตร และฝึกท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มักจะออกสอบ ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้ความจำ และสามารถทำข้อสอบได้ และโรงเรียนยังมีการเข้าร่วมโครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งจัดโดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจก่อนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน O-NET ” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 6 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 4

“โรงเรียนได้มีการดำเนินการจัดกิจกรรม มีการวางแผน จากผู้บริหารและคณะครู เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ฝึกให้นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้นำที่สามารถเริ่มจากตัวนักเรียน จากการฝึกเป็นผู้นำในการพูดภาษาอังกฤษและการนำเสนอ มีการจัดทำค่ายภาษาอังกฤษ และมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับดนตรีเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและชอบไปกับการเรียนภาษาอังกฤษ” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1 โรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“จัดกิจกรรมนำเสนอภาษาอังกฤษวันละคำภายในโรงเรียน พร้อมทั้งมีประโยชน์สนทนาก่อนเข้าชั้นเรียน บริเวณหน้าเสาธง มีกิจกรรมซ่อมเสริม และฝึกฝนให้นักเรียน นำคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ ที่จะใช้ในการสอบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน O-NET มาแปลความหมาย โดยให้นักกลับมาทำการบ้านเป็นที่บ้านบ่อยครั้ง” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2 โรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เช่น วันคริสต์มาส และวันปีใหม่ โดยให้ใบความรู้แก่นักเรียน ฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ค้นหาคำศัพท์ จากสื่อออนไลน์ และนำคำสิ่งที่ได้มาแต่งประโยค เพื่อจดลงในสมุดบันทึก” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1 โรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนมีการเน้นย้ำเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านวิชาภาษาอังกฤษ โดยการส่งเสริมให้นักเรียน ฝึกท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มักจะออกสอบในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความจำและสามารถนำคำศัพท์ที่ได้ท่องนั้นไปสอบ และโรงเรียนยังได้เข้าร่วม พัฒนา ในการยกระดับคุณภาพ การจัดการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ร่วมกับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2 โรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 7 สัมภาษณ์ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2 โรงเรียนที่ 4

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรโรงเรียนเริ่มจากทำโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยการให้นักเรียนกล่าวทักทายและสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษหน้าเสาธงในทุกเช้า เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษก่อนเข้าชั้นเรียน และก่อนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในช่วงบ่ายจะมีการเข้าแถวรวมตัวกันเพื่อทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มักจะออกข้อสอบในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน เพื่อที่จะได้เกิดความรู้ความจำและสามารถที่จะนำไปต่อยอดในการทำข้อสอบได้ นอกจากนี้ยังบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้สื่อการเรียนการสอนของ DLTV และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และสนุกไปกับการเรียนรู้ มีกิจกรรมร้องเพลงภาษาอังกฤษ ไปพร้อมกับการเล่นดนตรี มีสมุดบันทึกคำศัพท์เพื่อบันทึกคำศัพท์ที่ได้เรียน และได้เห็นลงไปในสมุดจดคำศัพท์ เพื่อเป็นการทบทวนด้านความรู้ความจำ โรงเรียนมีกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรมวันปีใหม่ กิจกรรมวันเด็ก เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาแทรกในกิจกรรม ให้ผู้เรียนเน้นการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง (Do)

“โรงเรียนได้จัดการประชุม ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อรับทราบ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาการของนักเรียนทางด้าน วิชาภาษาอังกฤษ รวมไปถึง การเน้นย้ำ ให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการตั้งใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการเรียนการสอนของคุณครู เน้นย้ำเรื่องการส่งการบ้าน เพื่อ

ปลูกฝังความรับผิดชอบ ใส่ใจในเรื่อง การอ่าน การเขียน และการฝึกท่องจำคำศัพท์พื้นฐาน และ รายงาน ทางกลุ่มไลน์ มีการประชาสัมพันธ์ทางเพจโรงเรียน มีการสนับสนุนจากงบจากหน่วยงานอื่นๆ คือองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการจัดโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาภาษาอังกฤษหรือค่าย ภาษาอังกฤษ รวมไปถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีการจัดกิจกรรมมีการพัฒนาทางด้าน ภาษาอังกฤษ” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 1, 4 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนเป็นโรงเรียนที่อยู่ในชุมชน ที่มีจำนวนไม่มาก ครูจึงต้อง รู้จักเด็กและผู้ปกครอง รวมไปถึงที่อยู่ของเด็กๆ ประสานโดยการพูดคุยโดยตรงกับผู้ปกครอง หรือทางกลุ่มไลน์ ของแต่ละชั้น เรียน ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วม ในการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนการสอน ในรายวิชาภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษ” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 2, 5 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 8 สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 2

“มีการประชุมผู้ปกครองประจำปีการศึกษา โดยประชุมภาคเรียนละ 1 ครั้งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเน้นย้ำให้ผู้ปกครอง ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน เพื่อผู้ปกครองจะได้ใส่ใจนักเรียน ในการพัฒนา ภาษาอังกฤษ และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ในการพัฒนาภาษาอังกฤษไปพร้อมกับโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา ของนักเรียน ให้สามารถ ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จ” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“ได้มีการประสานเครือข่ายกับผู้ปกครองในเรื่องของการดูแลบุตรหลานกำกับดูแลเรื่องการฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ และการทำการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน และเล็งเห็นถึงความสำคัญของการทดสอบ ระดับชาติขั้นพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนได้เข้าร่วมเครือข่ายยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กร่วมกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยซื้อโครงการ โครงการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งจะโดยคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” (ครูหัวหน้าวิชาการ โรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

“ทางโรงเรียนมีการจัดการประชุม โดยเรียกคณะกรรมการสถานศึกษา พร้อมกับผู้ปกครอง โดยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อทราบถึงการเรียนของนักเรียน ทางด้านภาษาอังกฤษ และมีการเน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และใส่ใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงการชี้แจงกิจกรรม ที่ผ่านมาและ กิจกรรมที่กำลังจะจัดขึ้น ภายในปีการศึกษานี้” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2 โรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“มีการพูดคุย กับ ผู้บริหารและคณะครูช่วงเวลาในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และทางสื่อออนไลน์ เพจโรงเรียน และทางกลุ่มไลน์ของโรงเรียน ผู้ปกครองสามารถสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาของนักเรียนทางด้านภาษาอังกฤษและทางด้านการเรียนอื่นๆได้ เมื่อนักเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที โดยมีผู้บริหารและคณะครู ร่วมกันตอบคำถาม อีกทั้งยังสามารถเห็นกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดขึ้นทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1 โรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 9 ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1 โรงเรียนที่ 2

“ได้รับการเชิญจากโรงเรียนให้ทราบถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาภาษาอังกฤษ และ ความสำคัญของการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET โดยการใสใจนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนา ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการฟังการพูด การอ่าน การเขียน” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2 โรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนมีการประสานเครือข่ายกับผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีการ ประชุมภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยสิ่งที่โรงเรียนเน้นย้ำคือการกำกับดูแลเรื่องการฝึกอ่านภาษาอังกฤษ การทำการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการทดสอบ ระดับชาติขั้นพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แจ้งให้คณะกรรมการ สถานศึกษาทราบเกี่ยวกับการพัฒนา ร่วมกับเครือข่ายยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน ขนาดเล็กร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” (ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1 โรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการประสานเครือข่ายผู้ปกครอง โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยครูและ ผู้บริหาร จะมีการประสานเครือข่าย กับ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง ในเรื่องของการดูแล บุตรหลาน ให้ใส่ใจในเรื่องการ เรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และฝึกอ่าน ฝึกท่องคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ ควบคู่ไปกับการ ทำการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการอบรมนักเรียน ให้เห็นถึง ความสำคัญของการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ต่าง ๆ ของนักเรียน และยังมีการร่วมกับเครือข่ายอื่น ๆ เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษ คือ เครือข่ายยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน (Check)

“คณะครู มีการประชุม เพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ของการทดสอบปีที่แล้วและปีปัจจุบัน เพื่อให้ได้ทราบว่า จุดไหนที่ จะต้องพัฒนา ควรจะเริ่มต้นอย่างไร ที่จะทำให้นักเรียน มีผลคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ ดีมากขึ้น และเกิดการพัฒนา” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“การประชุม Professional Learning Community (PLC) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดย ผู้บริหาร คณะครู กรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบถึง พัฒนาการทางด้าน ภาษาอังกฤษของนักเรียน ในแต่ละคน โดยให้การศึกษา เป็นรายกรณีสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษและผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถนำผลการ ปรึกษามาหรือดั่งกล่าวมาปรับแก้พฤติกรรมด้านการเรียนของผู้เรียนและส่งเสริมนักเรียนที่มี ความสามารถควบคู่กันไป” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนได้มีการวางแผนก่อนการเปิดภาคเรียน โดยการประชุม และวางแผน ก่อนจะทำการเปิดภาคเรียน โดยการดูผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษ และนำผลการทดสอบทางการ ศึกษาชั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษ มาเปรียบเทียบย้อนหลัง 5 ปี เพื่อให้ทราบว่าตัวชี้วัดใด ที่ครูควรที่จะพัฒนานักเรียนในโรงเรียน นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และเมื่อ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ ที่ผ่านเกณฑ์ โรงเรียนก็จะขยายผล ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันให้โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย ได้ทราบถึงวิธีการ ดำเนินงาน ในการพัฒนานักเรียนให้ไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ทาง ภาษาอังกฤษที่ผ่านเกณฑ์” (ครูหัวหน้าวิชาการโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

“โรงเรียนเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการแนวทางการวินิจฉัยผู้เรียนตามตัวชี้วัดของ Test Blueprint เพื่อแลกเปลี่ยนผลการเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนรู้ของครู และแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของโรงเรียนต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ และครูที่ชำนาญในแต่ละวิชาจะให้เทคนิคในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่นำไปสู่ ผลสำเร็จของการทดสอบ ระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET” (ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 10 สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนที่ 4

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน โรงเรียนใช้หลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning

Community (PLC) ในการประชุมครู และนำผลการทดสอบต่างๆมาวิเคราะห์ มีการ PLC ว่าสิ่งใดควรพัฒนา โดยจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันตัดสินใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนในการเรียนการสอนกันภายในโรงเรียน และนำผลการแลกเปลี่ยนนั้นไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับกลุ่มโรงเรียนเพื่อขยายผลให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งจะทราบถึงวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแบบต่าง ๆ ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนที่ต้องการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน

นิเทศการเรียนการสอน (Act)

“จุดเด่นของการนิเทศในชั้นเรียน ผู้อำนวยการจำเป็นต้องศึกษาหลักสูตร เพื่อให้เกิดความแม่นยำ และสามารถแลกเปลี่ยนพูดคุยกับครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ รวมไปถึงพูดคุยกับนักเรียน เกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นการ ฟังการ พูดการ อ่าน การเขียน ในห้องเรียนที่ทำกรนิเทศ พร้อมทั้งเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และ ถ้ามีปัญหา ก็จะดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกันเพื่อทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข” (ผู้บริหารสถานศึกษา และครูวิชาการโรงเรียนที่ 1, สัมภาษณ์, 4 มีนาคม 2567)

“ทางโรงเรียนได้จัดทำแผนการนิเทศ เป็นภาคเรียน อย่างน้อย 1 ภาคเรียน หรือ 2 ครั้งต่อ 1 ปีการศึกษา โดยแต่งตั้งคำสั่งมอบหมายผู้อำนวยการ หัวหน้าวิชาการ ครูร่วมสายชั้นเป็นผู้นิเทศและเป็นผู้สังเกตการณ์สอน โดยการนิเทศนั้น ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะนิเทศ แผนการจัดการเรียนรู้ มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูผู้สอนโดยการใช้กระบวนการ PLC เป็นเครื่องมือหนึ่งเสมือนเป็นการนิเทศ เพื่อพร้อมที่จะรับฟังปัญหาต่าง ๆ และเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น” (ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ และครูวิชาการ 2, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“ผู้บริหาร และครูหัวหน้าวิชาการของโรงเรียนได้ร่วมกัน นิเทศห้องเรียน ภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อแนะนำคุณครูในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษ ให้สามารถเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มีการร่วมประชุม คณะครูที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการ PLC เพื่อหาแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทักษะการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” (ผู้บริหารสถานศึกษา และครูวิชาการโรงเรียนที่ 3, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2567)

ภาพที่ 11 สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 3

“โรงเรียนมีการนิเทศการสอนเรียนการสอนเดือนละ 1 ครั้งของทุกเดือน โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะประเมิน และเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำปรึกษาในการจัดการเรียนการสอนของคณะครู โดยพยายามให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบูรณาการภาษาอังกฤษเข้าร่วมกับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอน แบบต่างๆที่น่าสนใจ เพื่อให้ให้นักเรียนได้สนใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษ” (ผู้บริหารสถานศึกษา และครูวิชาการ โรงเรียนที่ 4, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2567)

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปการนิเทศการเรียนการสอน ผู้บริหารมีการจัดการประชุมมีการวางแผน และแต่งตั้งคณะกรรมการในการนิเทศ โดยแต่งตั้งให้ ครูหัวหน้าวิชาการร่วมกันกับผู้บริหารในการนิเทศการเรียนการสอน โดยผู้บริหาร และครูวิชาการศึกษาคู่มือการนิเทศของโรงเรียน และกำหนดประเด็นในการนิเทศให้ครอบคลุมตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โดยจัดแผนและปฏิทินในการนิเทศ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการแนะนำ และพัฒนาครูให้เข้าใจถึงรูปแบบการนิเทศ และประเด็นของการนิเทศการเรียนการสอน เน้นความหลากหลาย ภายใต้รูปแบบการนิเทศแบบใหม่ ๆ มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และนักเรียน สะท้อนผลการนิเทศผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อที่ครูผู้สอนเมื่อได้รับการนิเทศ จะได้นำแนวทางที่ผู้บริหารแนะนำ มาแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 มีสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ผู้วิจัยเสนอตามลำดับการบริหาร PDCA ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษ (Plan) พบว่า ผู้บริหารและครูมีการประชุมร่วมกันวางแผน แบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร ครูหัวหน้าวิชาการ ครูวิชาภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย รวมถึงครูปฐมวัย โดยทำความเข้าใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง และดูข้อสอบจาก Test Blue Print ซึ่งเป็นตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ซึ่งระบุขอบเขตเนื้อหาและจำแนกรูปแบบของข้อสอบ โดยวิเคราะห์จากสาระมาตรฐาน คุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ใช้ในการสอบ ตัวชี้วัดรวมไปถึงรูปแบบข้อสอบ (จำนวนข้อ) และคำแนะนำในแต่ละข้อ รวมถึงศึกษาและวิเคราะห์จากผลการทดสอบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ในภาพรวมของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของโรงเรียน เมื่อเทียบกับระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียน เมื่อวิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว จึงมาวิเคราะห์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน รายละเอียดคือ 1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2. ภาษาและวัฒนธรรม 3. ภาษา และความสัมพันธ์กับชุมชน รายละเอียด และรายชื่อ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการประเมินของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของโรงเรียน นำไปใช้ในการกำหนดเป้าหมายปรับปรุง และทบทวนการจัดการเรียนการสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และนำไปวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และส่งผลให้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของโรงเรียนมีผลสูงขึ้น

2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (Do) พบว่า การที่จะสร้างความตระหนักให้แก่ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้นจะต้องเริ่มจากครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษและรับการพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยโรงเรียนมีการสร้างความตระหนักโดยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นๆ โดยตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจะสร้างความตระหนักโดยการกล่าวคำทักทายเป็นภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้สื่อสารกับครูเป็นประจำ และในช่วงเช้าช่วงเวลาเช้าแถวเคารพธงชาติจะมีการให้นำเสนอภาษาอังกฤษประจำวันซึ่งให้นักเรียนได้พูดเป็นประโยค การใช้สื่อการเรียนการสอน เปิดเว็บไซต์ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงโลกในยุคปัจจุบันว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตทั่วไป ในทางธุรกิจ ในการศึกษา และภาษาอังกฤษยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องใช้ในอนาคต

3. จัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง (Do) พบว่า ครูผู้สอนจะต้องทราบถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อที่จะนำไปจัดทำแผนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดจะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดสมรรถนะ 5 ประการดังนี้ 1. ด้านการสื่อสาร 2. ด้านการคิด 3. ด้านการแก้ปัญหา 4. ด้านการใช้ทักษะชีวิต 5. ด้านการใช้เทคโนโลยี มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอน มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร พบว่าโรงเรียนเริ่มจากทำโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี (Do) เพื่อการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษโดยการให้นักเรียนกล่าวทักทายและสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษหน้าเสาธงในทุกเช้า เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษก่อนเข้าชั้นเรียน และก่อนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในช่วงบ่ายจะมีการเข้าแถวรวมตัวกันเพื่อทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มักจะออกข้อสอบในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นๆ เพื่อที่จะได้เกิดความรู้ความจำและสามารถที่จะนำไปต่อยอดในการทำข้อสอบได้ นอกจากนี้ยังบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้สื่อการเรียนการสอนของ DLTV และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และสนุกไปกับการเรียนรู้ มีกิจกรรมร้องเพลงภาษาอังกฤษ ไปพร้อมกับการเล่นดนตรี มีสมุดบันทึกคำศัพท์เพื่อบันทึกคำศัพท์ที่ได้เรียน และได้เห็น ลงไปในสมุดจดคำศัพท์ เพื่อเป็นการทบทวนด้านความรู้ความจำ โรงเรียนมีกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น กิจกรรมวันคริสต์มาส

กิจกรรมวันปีใหม่ กิจกรรมวันเด็ก เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาแทรกในกิจกรรม ให้ผู้เรียนเน้นการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง (Do) พบว่าโรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยครูและ ผู้บริหาร จะมีการประสานเครือข่ายกับ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง ในเรื่องของการดูแล บุตรหลาน ให้ใส่ใจในเรื่องการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และฝึกอ่าน ฝึกท่องคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ ควบคู่ไปกับการทำการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการอบรมนักเรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษ ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ต่าง ๆ ของนักเรียน และยังมีการร่วมกับเครือข่ายอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษ คือ เครือข่ายยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน (Check) พบว่าโรงเรียนใช้หลักการ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community (PLC) ในการประชุมครู และนำผลการทดสอบต่างๆมาวิเคราะห์ มีการ PLC ว่าสิ่งใดควรพัฒนา โดยจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันตัดสินใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนในการเรียนการสอนกันภายในโรงเรียน และนำผลการแลกเปลี่ยนนั้นไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับกลุ่มโรงเรียนเพื่อขยายผลให้กับโรงเรียน อื่น ๆ ซึ่งจะทราบถึงวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในแบบต่าง ๆ ของโรงเรียนในกลุ่ม เครือข่ายที่โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนที่ต้องการพัฒนาผลการ ทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน

7. นิเทศการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารมีการจัดการประชุมมีการวางแผน (Act) และ แต่งตั้งคณะกรรมการในการนิเทศ โดยแต่งตั้งให้ ครูหัวหน้าวิชาการร่วมกันกับผู้บริหารในการนิเทศ การเรียนการสอน โดยผู้บริหาร และครูวิชาการศึกษาคู่มือการนิเทศของโรงเรียน และกำหนดประเด็น ในการนิเทศให้ครอบคลุมตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โดยจัดแผนและปฏิทินในการนิเทศ อย่าง น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการแนะนำ และพัฒนาครูให้เข้าใจถึงรูปแบบการนิเทศ และประเด็นของ การนิเทศการเรียนการสอน เน้นความหลากหลายภายใต้รูปแบบการนิเทศแบบใหม่ ๆ มีความ เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และนักเรียน สะท้อนผลการนิเทศผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อที่ครูผู้สอนเมื่อได้รับการนิเทศ จะได้นำแนวทางที่ผู้บริหารแนะนำ มาแก้ไข ปรับปรุง และ พัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่าในการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายของการรวบรวมข้อมูล นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดของการวิจัย เพื่อได้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการสอบระดับชาติให้มีคุณภาพและผ่านเกณฑ์ระดับชาติ สอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกี่ยวกับการถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ของนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ซึ่งทำให้ผลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานภาษาอังกฤษ พบว่าการที่จะวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารและครูมีการร่วมกัน วางแผน แบบมีส่วนร่วม โดยการประชุมทั้งผู้บริหารและครูหัวหน้าวิชาการ รวมทั้งครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งชั้นประถมศึกษาตอนต้น และชั้นประถมศึกษาตอนปลาย รวมถึงครูที่สอนนักเรียนชั้นอนุบาล ได้ทำความเข้าใจถึง สิ่งที่จะควรพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษ โดยใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง และดูข้อสอบ ตัวชี้วัดจาก Test Blue Print ซึ่งทำให้เห็น ตารางวิเคราะห์ข้อสอบซึ่งระบุขอบเขตเนื้อหาและจำแนกรูปแบบของข้อสอบ รวมไปถึง ศึกษาและวิเคราะห์ผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานของโรงเรียน เมื่อ เทียบกับระดับประเทศระดับเขตพื้นที่การศึกษาโรงเรียน โดยวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานเป็นรายสาระ โดยมีสาระที่
 1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2. ภาษาและวัฒนธรรม 3. ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชน รายละเอียดเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมิน โรงเรียนนำไปใช้ในการกำหนดเป้าหมายปรับปรุงและทบทวน ใน การจัดการเรียนการสอน ของครู และพัฒนาคุณภาพ ภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพส่งผลให้ ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานของโรงเรียนมีผลสูงขึ้น สอดคล้องกับ พัชรมัย ทองแดง (2564, น.126) ศึกษาเรื่อง แนวปฏิบัติที่ดีการบริหารงานวิชาการในการพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3 พบว่าการจัดการประชุมโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน และข้อสอบ ทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน(O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ร่วมกันเสนอความต้องการและ

ความจำเป็น โดยร่วมกันวางเป้าหมายและวางแผนต่างๆ เพื่อให้ได้ซึ่งแนวทางในการพัฒนาต่อยอด
สร้างแผนที่มีโครงการและกิจกรรมที่จะส่งเสริมการพัฒนานักเรียนในด้านภาษาอังกฤษ

2. สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษใน

ชีวิตประจำวัน พบว่าการที่จะสร้างความตระหนักให้แก่ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันนั้นจะต้องเริ่มจากครูผู้สอนได้ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษและรับการพัฒนา
ทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก ผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องเข้าใจถึงประโยชน์ของการใช้
ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมเพื่อใช้ภาษาอังกฤษในการทดสอบ
ทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ต้องเตรียมตั้งแต่ก่อนเข้าห้องเรียนเพื่อที่จะสร้างความตระหนัก
โดยการกล่าวทักทายเป็นภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้สื่อสาร กับครูเฝ้าประจำวันทั้งในช่วงเช้าหลัง
เคารพธงชาติและพักกลางวันหรือในเวลาที่นักเรียนมีการรวมตัวกัน ฝึกใช้ภาษาอังกฤษ ประจำวันซึ่ง
ให้นักเรียนได้พูดเป็นประโยค มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ เปิดเว็บไซต์ให้ผู้เรียนได้
ทราบถึงโลกในยุคปัจจุบันว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากน้อยเพียงไหน และอธิบายในเรื่องของ
ภาษาอังกฤษที่เป็นสิ่งที่จะต้องใช้ในอนาคต สอดคล้องกับ ศุภพงษา จันทรังษ์, วัลลภา อารี
รัตน์ (2556, น.62) ศึกษาเรื่องการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับ
โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
เขต 6 พบว่าการที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะครูได้รับ การพัฒนาอย่าง
เป็นระบบ สร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญในการพัฒนางานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ที่จะพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างโอกาสการมีส่วนร่วม
ร่วมวิเคราะห์องค์การเพื่อค้นพบจุดแข็ง จุดอ่อน และกำหนดแนวทางพัฒนา ดำเนินการพัฒนาครูด้าน
การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และการอบรมเชิงปฏิบัติการจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญที่เปิด
โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด

3. จัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง พบว่าครูผู้สอนจะต้อง
ทราบถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนำไปจัดทำแผนในการเรียนการสอนในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจาก ครูจำเป็นต้องยึดหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามหลักสูตรแกนกลางกำหนด ซึ่งจะทำ
ให้ผู้เรียนนั้นเกิดสมรรถนะ 5 ประการดังนี้ 1. ด้านการสื่อสาร 2. ด้านการคิด 3. ด้านการแก้ไข
ปัญหา 4. ด้านการใช้ทักษะชีวิต 5. ด้านการใช้เทคโนโลยี มีการใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้
นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอน
มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และมีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างเหมาะสม
กับบริบทของโรงเรียนและนักเรียน สอดคล้องกับ นราวุฒิ วิวิธนากร และศรีสมร พุ่มสะอาด (2563,
น.1-12) ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มี

แนวปฏิบัติที่ดี พบว่าแนวการยกระดับผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ได้แก่ 1. ใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ มีเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลายและทันสมัย มีการใช้สื่อนวัตกรรมที่น่าสนใจ 2. ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้ และ 3. ครูมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน

4. จัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร พบว่าโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษสูงได้มีโครงการหรือกิจกรรมต่างๆที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติที่กำหนดในหลักสูตรเพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอาจเป็นเพราะ โรงเรียนเริ่มทำโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนได้กล่าวคำทักทายและสื่อสาร ภาษาอังกฤษหน้าเสาธงทุกเช้า เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีกับภาษาอังกฤษ ก่อนเข้า ชั้นเรียน และก่อนเรียนในวิชา ภาษาอังกฤษ ช่วงบ่ายจะมีการเข้าแถวรวมตัวกันเพื่อทบทวนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษและท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มักจะออกข้อสอบในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะให้นักเรียนได้เกิดความรู้ความจำ และสามารถนำไปต่อยอดในการทำข้อสอบได้ นอกจากนี้ยังต้องบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้มีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการ เรียนรู้แบบ Active Learning เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างครู และนักเรียน ใช้สื่อการเรียนการสอน ของ DLTV และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและสนุกไปกับการเรียนรู้ มีกิจกรรมการร้องเพลงภาษาอังกฤษ พร้อมกับการเล่นดนตรี มีการใช้สมุดบันทึก เขียน คำศัพท์ที่เรียน และมีกิจกรรมวันสำคัญที่สอดแทรกภาษาอังกฤษเข้าไปในกิจกรรม ให้ผู้เรียนเน้น การใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด สอดคล้องกับ กูเดน-โจนส์ Gooden-Jones. (1996, p.1950A) ศึกษาเรื่องการศึกษานักเรียนวิทยาลัยชุมชน 10 คน ที่ไม่ค่อยมีทักษะทาง ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบการมีส่วนร่วม เป็นระยะเวลา 4 เดือน สอนโดยใช้เทคนิคการ ระดมความคิด ให้ร่วมมือกันในการอ่าน รวมถึงร่วมมือกันฝึกฝนด้านการเขียน พบว่าการฝึกฝน ร่วมกันบ่อย ๆ ทำให้พัฒนาทักษะทางด้านความคิด การจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมทั้งแบบ รวมกลุ่มและแบบจับคู่ จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะด้านการเขียน และสามารถแสดงออกทางด้าน ความรู้สึผ่านทักษะด้านการเขียนได้ดีขึ้น

5. ประสานเครือข่ายผู้ปกครอง พบว่าการที่จะทำให้โรงเรียนนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางด้าน ภาษาอังกฤษดีนั้นต้องมีการประสานเครือข่ายผู้ปกครอง และเครือข่ายอื่นๆทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งจะมีครูและผู้บริหารจะมีการประสานเครือข่าย คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง ในเรื่องเกี่ยวกับการดูแลบุตรหลานและ การเอาใจใส่ในเรื่อง การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีการฝึกอ่านฝึกท่องคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษควบคู่ไป กับทำการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการสอน และแนะนำให้กับ นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วน

ร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ต่าง ๆ ของนักเรียนและยังมีการร่วมมือกับเครือข่ายอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน สอดคล้องกับ ประหยัด อนุศิลป์ (2559, น. 1504-1505) ศึกษาเรื่อง ผลของรูปแบบการบริหารสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า การบริหารสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้นเนื่องจาก โรงเรียนต้องมีการส่งเสริมให้ผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยน พบว่าโรงเรียนควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการสอน เน้นการส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะเพื่อให้ครูพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนใช้หลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community (PLC) ซึ่งได้ทราบว่าสิ่งใดควรที่จะพัฒนาโดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตัดสินใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนในการเรียนการสอน ภายในโรงเรียนและ PLC ที่แลกเปลี่ยนกันภายในโรงเรียนนั้นนั้น ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับกลุ่มโรงเรียนเพื่อขยายผลให้กับโรงเรียนอื่นๆ ซึ่งจะทราบถึงวิธีการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ และเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนที่ต้องการพัฒนาผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ Thomas Sergiovanni (1994) ได้กล่าวถึง ชุมชนทางการเรียนรู้ที่จะทำให้สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้นั้น จะต้องสร้างกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนนั้นเกิดการร่วมมือร่วมใจ (Building Collaborative Process) สนับสนุนให้ครูในโรงเรียน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจการเรียนการสอนของโรงเรียน

7. การนิเทศการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาและจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีการจัดการประชุมซึ่งมีการวางแผนและแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ โดยแต่งตั้งให้ครูหัวหน้าวิชาการร่วมกันกับผู้บริหารในการนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารและครูหัวหน้าวิชาการได้ศึกษาข้อมูล จากคู่มือนิเทศของโรงเรียนและกำหนดประเด็นในการนิเทศให้ครอบคลุมตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานโดยจัดแผนและปฏิทินในการนิเทศอย่างน้อยภาคเรียนละ หนึ่ง ครั้ง ซึ่งจะมีการแนะนำและพัฒนาครูให้เข้าใจถึงรูปแบบการนิเทศและประเด็นของการนิเทศการเรียนการสอน โดยการเน้นความหลากหลายภายใต้รูปแบบของการนิเทศแบบใหม่ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และนักเรียน สะท้อนผลจากการนิเทศการเรียนการสอนจากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เมื่อครูผู้สอนได้รับการนิเทศแล้ว ครูผู้สอนจะได้นำแนวทางที่ผู้บริหารแนะนำมาแก้ไขและปรับปรุงเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพ สอดคล้องกับ จุฬารักษ์ โคตรจักร และ สงวน อินทร์รักษ์ (2563, น.17-33) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศภายใน

ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตส่งเสริมสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่ากระบวนการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนนั้นประกอบด้วย การประชุมผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียน เพื่อทราบถึงความต้องการจากนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน พร้อมทั้งศึกษาสภาพปัญหาของการนิเทศภายในโรงเรียน โดยทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ที่มีความเชี่ยวชาญในการนิเทศ โดยมีภาระงานที่ ไม่นัก สามารถจัดประชุมชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนิเทศให้ทุกคนทราบไปในแนวทางเดียวกัน จัดทำสื่อ และนวัตกรรมที่ใช้ในการนิเทศที่มีความหลากหลาย เน้นการมีส่วนร่วมของการนิเทศ มีการกำกับติดตาม ประเมินผลจากการนิเทศอย่างต่อเนื่อง โดยนำปัญหา มาแก้ไขและพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาควรนำจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความหลากหลายและความเหมาะสมในระดับชั้นนั้น ๆ
2. ครูควรศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม เพื่อที่จะได้ทราบผลการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียน และนำไปพัฒนาในการวิจัยครั้งต่อไป
3. ครูผู้สอนควรนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปจัดทำแผนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อถอดบทเรียนทางการเรียน ด้วยการสร้างนวัตกรรมที่มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากลในรายวิชาภาษาอังกฤษ เป็นพิเศษ เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความต้องการของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกภรณ์ เทสินโทชิต. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกวลิน เกรียมย์ (2561). การบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3. (2566). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. พิษณุโลก: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3.
- จุฬารักษ์ โคตรจักร์, สงวน อินทร์รักษ์ (2563). กระบวนการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. 11 (1), 17-33.
- จตุพร วิศิษฎ์โชติอังกูร. (2555). ทำไมต้องถอดบทเรียน. สืบค้น 13 สิงหาคม 2566, จาก <https://rtanc.ac.th/wpcontent/uploads/2018/05/การถอดบทเรียน-v1.2.pdf>.
- ชลธิชา เพชรานรากร,วรกฤต เกื้อนช้าง,สุพรด บุญอ่อน. (2563). การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) โดยใช้วงจรคุณภาพตามแนวพระพุทธศาสนา. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐพร พรหมวัง (2562). การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีการวางเงื่อนไข การกระทำ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นราวุฒิ วิวิธนากร, ศรีสมร พุ่มสะอาด. (2563). การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท). 26 (1), 1-12.
- นันทนา สุวรรณจันทร์. (2567, กุมภาพันธ์ 16). ครูโรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม หมู่ 2 ตำบล น้ำกุ่ม อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก. สัมภาษณ์.

- นงลักษณ์ จิ๋ว และคณะ. (2558). การถอดบทเรียนความสำเร็จการเป็นชุมชนต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาชุมชนบ้านวังแดง หมู่ที่ 5 ตำบลท่ามะเขือ อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2* (น.210-227).
กำแพงเพชร:สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ปิยะสันต์ วรรณภพ. (2565). การถอดบทเรียนความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. สืบค้น 20 สิงหาคม 2566, จาก
<https://so02.tcithaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/251079/170026>.
- ประหยัด อนุศิลป์. (2555). ผลของรูปแบบการบริหารสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. ใน *การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9: ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน* (น.1500-1508). นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- พัชรมัย ทองแดง. (2564). แนวปฏิบัติที่ดีการบริหารงานวิชาการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ภราดร สุขพันธ์ (2561). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน. *หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน*. ลำพูน: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เมธาสิทธิ์ สมศรี. (2567, กุมภาพันธ์ 14). *ครูโรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี หมู่ 11 ตำบล บ่อโพธิ์ อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก*. สัมภาษณ์.
- รพีพรรณ สุทธาปัญกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงงานเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- ฤทัยรัตน์ มากดี. (2567, กุมภาพันธ์ 13). *ครูโรงเรียนบ้านป่าซ่าน หมู่ 3 ตำบล บ้านพร้าว อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก*. สัมภาษณ์.
- วรางคณา จันทรงค์. (2557). การถอดบทเรียน. สืบค้น 11 สิงหาคม 2566, จาก
<https://www.stou.ac.th/schools/shs/booklet/book571/rsearch571.pdf>.

- วราภรณ์ วราธิพร (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วันวิสา จันธิสี. (2567, กุมภาพันธ์ 15). ครูโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวงฯ หมู่ 7 ตำบลบ่อโพธิ์อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก. สัมภาษณ์.
- วิจารณ์ พาณิช. (2558). การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง: กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัลมาจัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วุฒิชัย โฉนนท์. (2560). กระบวนการบริหารของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ศักดิ์สิทธิ์ ชัตติยาสุวรรณ, วิมล จันทร์แก้ว, พรพนา ศรีสถานนท์. (2562) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.
- ศุภพงษา จันทรังษ์, วัลลภา อารีรัตน์. (2556). การพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 6. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2556 7 (4), 56-66.
- สุนิสา เกียวกุล. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุบันโย จินารงค์ (2560). การถอดบทเรียนแบบเสริมพลังในชุมชนปลอดภัยระดับจังหวัดชายแดนใต้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างสุขภาพ: กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- อมรรัตน์ ผุดสุวรรณ. (2560). รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- อัจฉราพร แถมวัน, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์, พงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ, สิริศักดิ์ อาจวิชัย, ภริภา จันทอรินทร์ (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Binda, Kissonpersad. (1989). *Elementary School Principals and Process of Curriculum Implementation*. Doctoral Dissertation, University of Manitoba.
- Carter, Norman Dale. (2000). *Using the Internet as an Educational Tool in Geography Courses (online)*. Retrieved October 14, 2023, from <https://www.proquest.com/docview/230717680>
- Doughty, C., & Pica, T. (1986). Information gap tasks: Do they facilitate second language acquisition?. *TESOL Quarterly*, 20 (2), 305-325.
- Good., C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: MC Graw-Hill. Publishers.
- Gooden-Jones, Epsey Medora. (1996). *Developing writing proficiency through cooperative learning strategies in limited English proficient college students*. Doctoral Dissertation, Fordham University.
- Kumar, D.D. (1996). *A comparative analysis of the instructional strategies of exempla and novice elementary science- teacher*. Doctoral Dissertation, University of Tennessee at Chattanooga
- Thomas Sergiovanni (1994). *Building Community in Schools*. San Francisco CA: Jossey Bas.
- Verdugo, Dolores Ramirez & Belmonte, Isabel Alonso. (2005). *Using Digital stories to Improve Listening Comprehension with Spain Learners of English*. *Language Learning & Technology*. Retrieved October 14, 2023, from <http://lt.msu.edu/vol11num1/ramirez/default.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผศ.ดร.วจี ปัญญาใส อาจารย์ประจำสาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
2. นางนราภรณ์ สโรดม ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นางสาวสุกัญญา คอนสาร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. นางสาวรุณยูพา ปานอยู่ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนวัดเสนาสน์
5. นางปนัดดา คงเกตุ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนแก่งบ้านยางป่าคาย

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว๐๖๓๔.๓๐/ว๐๘๓

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางนราภรณ์ สโรดม

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๓ ฉบับ
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๓ ฉบับ
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายวาณิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ สีชมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๔ ๖๖๐๓-๓๓ คือ ๑๖๔๙

นายวาณิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต กองบริหารการศึกษา โทร. ๓๖๔๙

ที่ ศบร. ๖๐๘๘/๒๕๖๗

วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปิญาไส

ด้วย นายวานิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ถอดบทเรียนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓" ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎาภรณ์ สัทมนู เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาดังกล่าว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

๑. เนื้อหาบทที่ ๓-๓	จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ร่างแบบสำรวจฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสำรวจ	จำนวน ๑ ฉบับ

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.อัญญา จันทร์ตรง)

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

นายวานิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๕๕๙ ๐

ที่ อว๖๖๓๔.๑๐/๖๐๘๑

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาววรรณยุพา ปานอยู่

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายวานิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓" ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ สีชมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๓๖๔๗

นายวานิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ที่ อว๐๖๓๔.๑๐/ว๐๘๑

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางปนัดดา คงเกตุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายวานิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ สีขมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๓ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๓๖๔๙

นายวานิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ที่ อว๐๖๑๔.๑๐/ว๐๘๑

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวสุกัญญา คอนสาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายวาณิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ท. ทนวรัตน์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๔ ๖๖๐๓-๓๓ ต่อ ๑๖๔๙

นายวาณิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ภาคผนวก ค
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

โรงเรียนที่ 1 โรงเรียนบ้านป่าซ่าน

1. นายวรวิทย์ มาดิษฐ์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านป่าซ่าน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. นางสาวรัชฎีกร สมศรี ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านป่าซ่าน (ครูหัวหน้าวิชาการ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นางสาวฤทัยรัตน์ มากดี ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านป่าซ่าน (ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. นายสมาน โพธิ์ปลัด ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าซ่านคนที่ 1
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
5. นายวิฑูร สังข์ทอง ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าซ่านคนที่ 2
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

โรงเรียนที่ 2 โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี

1. นายสุรพล บุญเกิด ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. นางวสุรี ฐนั่ม ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี (ครูหัวหน้าวิชาการ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นายเมธาสิทธิ์ สมศรี ครูโรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี (ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. นางสนใจ พรหมรักษา ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1
โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
5. นายจรัญ ฐนั่ม ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2
โรงเรียนชุมชน 17 บ้านนาตาดี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

โรงเรียนที่ 3 โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม

1. นายอุเทน นະมิตร ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. นางสาวนันทนา สุวรรณจันทร์ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม (ครูหัวหน้าวิชาการ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นางสาวปัทมา ฐปทอง ครูโรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม (ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. นางสาวเดือนเต็ม นະมิตร ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1
โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
5. นายนิยม ฝิ่นบ้านไร่ ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2
โรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง

1. นางสาวปรียาภา จันเครือดี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้า
นครหลวง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. นางสาวจิราพันธ์ ทาสีดา ครูโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง
(ครูหัวหน้าวิชาการ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นางสาววันวิสา จันริสี ครูโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง
(ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. นายสุดา บัวเหมือน ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 1
โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
5. นายบุญล้ำ ทิตโสต ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาคนที่ 2
โรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ภาคผนวก ง
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๕

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าข่าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๕ ฉบับ

ด้วย นายวณิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ ลิขมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ผู้วิจัย
เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน ๑ คน ครูหัวหน้าวิชาการ
จำนวน ๑ คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๑ คน และตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน ๒ คน
ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่สะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์
ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายวณิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ที่ อว๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๕

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริหารการศึกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำกุ่ม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๕ ฉบับ

ด้วย นายวราณิกา มีงสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ ลิขมณู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ผู้วิจัย
เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน ๑ คน ครูหัวหน้าวิชาการ
จำนวน ๑ คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๑ คน และตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน ๒ คน
ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่สะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์
ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายวราณิกา มีงสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ที่ อว๐๖๑๔.๑๐/ว๐๗๕

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอส่งเอกสารเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสหภาพแรงงานการไฟฟ้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๕ ฉบับ

ด้วย นายวานิดา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ ลิขมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ผู้วิจัย
เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน ๑ คน ครูหัวหน้าวิชาการ
จำนวน ๑ คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๑ คน และตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน ๒ คน
ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่สะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์
ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ครรที ธนารักษ์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายวานิดา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๐๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ที่ อว๐๖๑๔.๑๐/ว๐๙๕

ศูนย์ส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและ
การเรียนรู้ตลอดชีวิต
กองบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาตาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๕ ฉบับ

ด้วย นายวาณิกา มิ่งสมร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ถอดบทเรียนการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิ ลิขมภู
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ผู้วิจัย
เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน ๑ คน ครูหัวหน้าวิชาการ
จำนวน ๑ คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๑ คน และตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน ๒ คน
ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ สอดคล้องต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์
ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รติ จมรัตน์)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ศบร. โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายวาณิกา มิ่งสมร โทร. ๐ ๘๖๓๖ ๒๙๕๙ ๐

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูหัวหน้าวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การ
 ถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
 (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ชื่อ - สกุล ผู้สัมภาษณ์ นายวณิกา มิ่งสมร นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
 วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ เวลา.....
 สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

- 1.1 ผู้ให้สัมภาษณ์
- 1.2 ตำแหน่ง
- 1.3 อายุ ปี
- 1.4 ระดับการศึกษา
- 1.5 ประสบการณ์ทำงาน

เกริ่นนำ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีหน้าที่
 และความรับผิดชอบโดยตรงในการบริหารที่เกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน รวมทั้ง
 ดำเนินการในการจัดการเรียนการสอน ท่านมีวิธีการดำเนินงาน หรือกระบวนการอย่างไรในการ
 ยกระดับผลสัมฤทธิ์ในปัจจุบัน ที่ทำให้โรงเรียนของท่านประสบความสำเร็จ ที่ส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ในระดับชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ ในประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน

1. การสัมภาษณ์เพื่อเปิดประเด็นตามกระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET

1.1 โรงเรียนของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบอย่างไร อันส่งผลให้โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์

[illegible]

1.2 โรงเรียนมีวิธีการสร้างความตระหนัก อย่างไรให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

[illegible]

1.3 โรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้ตามสาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง
อย่างไร ที่ทำให้งานประสบความสำเร็จ ส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์การทดสอบทาง
การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

1.4 โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรอย่างไร ที่ทำให้งานประสบความสำเร็จ
ส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ใน
รายวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

1.5 โรงเรียนมีการประสานเครือข่ายกับผู้ปกครองและเครือข่ายอื่นๆ อย่างไร อันส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ O-NET ผ่านเกณฑ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.6 โรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างไร ที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.7 โรงเรียนมีการนิเทศการเรียนการสอนอย่างไร ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์การจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน

1. โรงเรียนมีแนวทาง/วิธีการ/รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ
อย่างไร

2. ท่านคิดว่าปัจจัยใดบ้าง ที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนของท่านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ผ่านเกณฑ์

แบบสัมภาษณ์ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา

เรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต 3

ชื่อ - สกุล ผู้สัมภาษณ์ นายวณิกา มิ่งสมร นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ เวลา.....
สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

- 1.1 ผู้ให้สัมภาษณ์
- 1.2 ตำแหน่ง
- 1.3 อายุ ปี
- 1.4 ระดับการศึกษา
- 1.4 อาชีพ

เกริ่นนำ

ในฐานะที่ท่านเป็นตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการส่งเสริม และให้การสนับสนุนโรงเรียน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปัจจุบันของโรงเรียน มีวิธีการและการดำเนินงานอย่างไร ที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ ที่ส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ ในประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน

1. จากประสบการณ์ที่ท่านทราบ โรงเรียนมีการดำเนินการจัดกิจกรรม และการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างไร จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ผ่านเกณฑ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์การจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน

ในความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร จึงทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ผ่านเกณฑ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน
ครูหัวหน้าวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษของเครื่องมือวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียน
ความสำเร็จการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ตอนที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5			
1	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์								
	ผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	สถานะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ประสบการณ์ทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน								
	การสัมภาษณ์เพื่อเปิดประเด็นตามกระบวนการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET								
	1. โรงเรียนของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบอย่างไร อันส่งผลให้โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2. โรงเรียนมีวิธีการสร้างความตระหนัก อย่างไรให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

3. โรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้ตาม สาระมาตรฐานและตัวชี้วัดตาม หลักสูตรแกนกลางอย่างไร ที่ทำให้ งานประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์การ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชา ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรม ส่งเสริมหลักสูตรอย่างไร ที่ทำให้ งานประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์การ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชา ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. โรงเรียนมีการประสานเครือข่าย กับผู้ปกครองอย่างไร อันส่งผลทำ ให้ผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ O-NET ผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. โรงเรียนมีการและเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผลการและเปลี่ยน เรียนรู้อย่างไร ที่จะทำให้เกิดผล สำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. โรงเรียนมีการนิเทศการเรียน การสอนอย่างไร อันนำผลสัมฤทธิ์ ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนไปสู่ ผลสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

3.	ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนคำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ								
1. โรงเรียนมีแนวทาง/วิธีการ/รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. ท่านคิดว่าปัจจัยใดบ้าง อันนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนไปสู่ผลสำเร็จ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนของท่านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ตัวแทนคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน เครื่องมือวิจัยเรื่อง การถอดบทเรียนความสำเร็จการยกระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ตอนที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5			
1	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์								
	ผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	สถานะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	อาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน								
	1. จากประสบการณ์ที่ท่านทราบ โรงเรียนมีการดำเนินการจัดกิจกรรม และการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2. ในความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างไร จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

3.	ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ								
	1. ในความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร จึงทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) O-NET ผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายวาณิกา มิ่งสมร
วัน เดือน ปี เกิด	9 ธันวาคม 2539
ที่อยู่ปัจจุบัน	15 หมู่ที่ 4 ตำบล ท่างาม อำเภอดงบัง จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2562 ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร